Posamezna številka 6 vinarjev.

Štev. 69. Izven Ljubljane 8 vin. V Ljubljani, v torek, 26. marca 1912. Leto XL.

Velja po pošti:
Za celo leto naprej . K 26·—
za pol leta „ . „ 13·—
za četrt leta „ . „ 6·50
za en mesec „ . „ 2·20
za Nemčijo celoletno „ 29·—
za ostalo inozemstvo „ 35·—

V Ljubljani na dom:
Za celo leto naprej . K 24·—
za pol leta „ . „ 12·—
za četrt leta „ . „ 6·—
za en mesec „ . „ 2·—
V upravi prejeman mesečno K 1·70

SLOVENEC

Inserati:
Enostolpna petitvrsta (72 mm):
za enkrat . . . . po 15 v
za dvakrat . . . . „ 13 „
za trikrat . . . . „ 10 „
za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:
enostolpna petitvrsta (72 mm) 30 vinarjev.

Izhaja:
vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6/III. Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona štev. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6. Avstr. poštne hran. račun št. 24.797. Ogrske poštne hran. račun št. 26.511. — Upravniškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Kaj se plete?

Najvažnejši dogodek na mednarodnem političnem polju je novi brambni zakon, ki ga je nemški državni kancler 22. t. m. predložil nemškemu zveznemu svetu, odkoder pride kmalu pred državni zbor. Predloga namerava zvišati prezenčno število vojaštva na kopnem in na morju in izpopolniti armadno organizacijo. Če se predloga sprejme —kar je brez vsakega dvoma — bo štela Nemčija največ vojaštva izmed vseh držav na svetu.

Nemčija je bila glasom zakona iz leta 1911 sklenila armado tako izpopolniti, da bi se leta 1914 in 1915 ustanovila dva topniška polka pri 37. in 38. diviziji in poleg tega en telegrafski bataljon. Zdaj pa vlada predlaga, da se te formacije postavijo že 1. oktobra 1912.

Najvažnejša določba pa je ta, da se ustanovita dva nova pruska armadna zbora in vsled tega nov, to je sedmi, armadni inspektorat. Eden teh armadnih zborov bo nameščen na vzhodu, drugi na zahodu proti Franciji.

Vsled tega bo seveda treba nanovo formirati različne topniške, konjeniške, pionirske in trenske polke kakor tudi k vsakemu pehotnemu polku spadajoče strojnopuškine stotnije. Mirovno prezenčno stanje se bo s tem zvišalo na okroglo 30.000 mož.

Kar se mornarice tiče, hoče nemška vojna uprava poleg obstoječih dveh aktivnih brodovji stvoriti še tretje aktivno brodovje. S tem se odpravi nedostatek, ki nastane vsako leto jeseni, ko gredo dosluženi pomorščaki, to je skoro ena tretjina vse posadke, domov in je treba nadomestiti jih z novinci; takozvano rezervno brodovje pa ni vstanu na ta način zmanjšane vojne sposobnosti dvigniti. Zato se normira tretja aktivna flota, ki se bo sestavila iz: dosedanje rezervne praporske ladje, štirih bojnih ladij, štirih velikih in štirih malih križaric od takozvane »materialne rezerve« in treh vojnih ladji ter dveh malih križaric, ki se imajo polagoma nanovo zgraditi. Zviša se pa tudi število moštva sploh, za 75 častnikov in 1600 mož na leto.

Finančna plat tega vprašanja ne prizadeva vladi velikih skrbi, ker so nemške finance zelo ugodne. Kolikor se more sklepati iz časopisja, bodo razun soc. demokratov vse stranke kolikormogoče enotno in edino glasovale za zvišanje.

Drugo pomembno dejstvo zadnjih dni je govor lorda angleške admiralitete, po naše: mornariškega ministra, Churchilla v angleški nižji zbornici. Mož je Nemčijo naravnost provociral. Če Churchill pravi, da Nemčija večjega brodovja ne rabi, Anglija pa da je mora imeti samo zato, da se brani, se nekoliko moti. Anglija res potrebuje močno mornarico, ker nima zadostne armade na kopnem, ker je navezana na uvoz živil iz inozemstva in mora zato na morjih gospodovati, in ker ima obsežne kolonije. Ni pa res, da bi Nemčija primeroma močnega brodovja ne rabila. Najbolj pametno bi seveda bilo, ako bi se obe državi domenili, po kakšnem ključu naj bi svoje brodovje pomnoževali, a zdi se, da se tu na noben način ne moreta sporazumeti. Angleži bi radi, da bi Nemčija par let sploh nobenega dreadnoughta več ne gradila. Churchill je postavil zdaj ta ključ: na 16 nemških dreadnoughtov pride 20 angleških, premoč angleškega brodovja nad nemškim naj torej znaša 60 odstotkov; napovedal pa je obenem, da bo morala Anglija stremiti za tem, da doseže šeenkratno premoč, ako bi Nemčija v sedanjem tempu še dolgo nadaljevala. To je seveda jako nevarno.

Razun napetosti med Anglijo in Nemčijo opazujemo zadnje čase tudi nekako neprijaznost med Lahi in Francozi. Francozi so se menda skesali, da so svojčas Lahom Tripolis priznali, ki si ga slednji ne morejo izlepa priboriti. Bogvedi, kaj je tu vse vmes, na vsak način so se trozvezne velevlasti, Italija, Avstrija in Nemčija zadnje dni zelo zbližale in laška vlada je D'Albov atentat na Viktorja Emanuela celo v to izrabila, da je dirigirala množico pred avstrijsko poslaništvo manifestirat za cesarja Franca Jožefa. Včerajšnji sestanek med cesarjem Viljemom in kraljem Viktorjem Emanuelom v Benetkah je trozvezno razmerje zelo utrdil. Očividno gre za to, da trozvezne države v Carigradu izposlujejo ugodne mirovne pogoje za Italijo in kakor je videti, se je pridružila tej akciji tudi Rusija, ki je na drugi strani tudi z Avstrijo stopila v prijaznejše razmerje. Francozom, ki se radi razburijo, to nikakor ni všeč.

Na Francoskem je sploh vse zelo napeto. Napovedana pomnožitev nemške armade je Francoze neprijetno dirnila. Tolažijo se s tem, da imajo močno zračno brodovje in da lahko pokličejo vojaštva iz Afrike. Tragično je, da sami priznavajo, da vsled izredno nizkega števila porodov na zvišanje prezenčnega stanja armade ne morejo niti misliti. Vprašanje je, če jim bodo afriški bataljoni mogli veliko koristiti. Senegalski strelci se na evropskih tleh ne bodo mogli veliko izkazati, Alžirci Tunežani in Maročani pa so zelo nezanesljivi. — Na Francoskem veje sedaj nek bonapartovski duh. Bogati princ Roland, ki ima v Parizu krasno palačo in princesa Klementina sta zadnjič priredila nekako bonapartistovsko soarejo, publika je hudo militaristično navdahnjena, vojni minister Millerand se je nedavno skliceval na maršala Soulta, slavnega napoleonskega vojskovodjo. Toda časi so precej različni. Ko je ženialni Korz živel, so francoske matere rodile veliko sinov in vsako leto je mogel senat Napoleonu dovoliti novo armado. Danes pa Francozi komej sedanje stanje vzdržujejo. Politično obnebje pa se vednobolj temni.

Nade in prevare.

Dunaj, 24. sušca.

Grof Khuen je pri vladarju, da mu poroča o kompromisnih predlogih. Vladarjevi pogoji so znani. Krona hoče zavarovati svoje pravice glede rezervistov tudi naslednikom. Večina v ogrski zbornici se je prepričala, da je s svojo znano resolucijo zadela ob najmočnejši »Quod non!« Pričela se je umikati in bi bila zadovoljna tudi z vodeno izjavo vlade, je mogoče člen 18. iz l. 1888. glede rezervistov tolmačiti v zmislu resolucije. Mogoče je vse, posebno pa Mažarom, ki so pravi umetniki v razlaganju za obe državni polovici veljavnih zakonov. Na tem mestu pa smo že dokazali na podlagi jasnih določb omenjenega zakona, da sme krona v izrednih slučajih, ob času vojske in miru, nujni potrebi primerno število rezervistov poklicati v aktivno službo. Glede dovolitve vojaških novincev pa vprašanje sploh ni sporno.

V trenotku ni še znano, kako se glasi vladarjev odgovor na propozicije grofa Khuena. Ker pa je skoraj gotovo, da sedanja dvetretjinska večina ne bode prenapela loka, utegne vladar naročiti grofu Khuenu, naj se pogaja z opozicijo. Pri teh pogajanjih ljudska stranka sploh ne pride v poštev, ker šteje le malo glasov in se načeloma drži pogodbe iz l. 1867. Grof Khuen ima opraviti s Košutovo in Justhovo stranko.

Košut pa je včeraj zapretil v svojem glasilu, da ne odstopi od dogovora s Khuenom in da so odveč vsa nadaljna pogajanja. Mož se repenči, zakaj se avstrijski parlament sploh vtika v ogrske zadeve. Postaral se je ali pa ga mučijo ideje in smotri njegovega očeta. Sklicuje se na Deáka. Toda ravno ta duševni oče nagodbe iz l. 1867. bi najbolje poučil Košuta, ko bi bil še med živimi, da prevrača kozolce po koprivah in trnju. Ravno Deák je svaril sočasne Košutovce, da sami padejo v jamo, ki jo kopljejo drugim. Toda Košut ne more pozabiti časa, ko je baron Fejervary z vojaki razgnal poslance iz zbornice, ker so z divjo obstrukcijo preprečili vojaške nabore. In ta »bacillus revolutionis« se je Košutovcem zajedel v kri in mozeg.

Naloga grofa Khuena torej ni lahka, še manj pa hvaležna. Omejiti mora ognjišče krize. S pomočjo grofov Andrassyja in Apponyja, ki se ne upata podreti zadnjih mostov preko Litave, bode z novo »formulo« še potolažil Košutovo stranko, da vsaj z obstrukcijo ne rogovili proti brambeni reformi. To upanje more imeti grof Khuen. Varajo pa se oni, ki upajo, da je s tem za vedno rešeno vprašanje skupne armade. Nova brambena reforma je omejena na določeno dobo. Ko ta poteče, prične se komedija iznova. Že Deák je pred smrtjo uvidel in priznal, da je »telovnik ogrske nagodbe narobe zapet, da ga je treba odpeti do zadnjega gumba in pravilno zapeti«.

Ako zopet grof Khuen stopi na krmilo s sedanjo večino, potem je eventualna kombinacija dr. Lukača z Justhovo stranko za enkrat zopet pokopana. Justh bode sicer zopet poskušal svojo srečo z obstrukcijo. Mogoče pa je, da se mu skrha to orožje, ker njegova stranka ne pozna discipline. Podlegel bode v parlamentu ali na voliščih, ker splošna in enaka volivna pravica, ki jo opravičeno zahteva, je za mažarsko oligarhijo Gesslerjev klobuk. Mažarski magnatje si sami ne bodo podžagali veje, na kateri sede.

Vzporedno z ogrsko krizo pa se tudi v Avstriji mešajo politične niti. Skoraj naravna posledica bode, da odstopi vojni minister general Auffenberg, ker si je že s prvim svojim govorom v ogrski delegaciji nakopal neprijatelje in tudi pozneje odločno zastopal svoje vojaško stališče. Kot mogoči nasledniki pridejo v poštev generali Krobatin, Giesl, Meixner in sedanji

LISTEK.

H. Sienkiewicz:

V peščeni puščavi.

Prevedel dr. Leopold Lénard.

(Dalje.)

XIII.

Po dnevu so se skrivali v skritih in težko pristopnih krajih med skalami in razpoklinami, ponoči so pa gonili kolikor so mogli, dokler niso prišli do prve katarakte. Šele ko so beduini iz lege in postave khorov spoznali, da je Asuan že za njimi, je velika teža padla s prsi Idrisa. Ker jim je že primanjkovalo vode, so se približali na poldneva pota od reke. Tam je v prihodnji noči Idris skril karavano, beduina pa poslal z vsemi velblodi k Nilu, da bi se napojili dobro in za dolgo časa dovitni pas ob reki Nil je takoj z anom postajal bolj ozek. Poneko puščava segala do reke. Vasi so e v precejšnji razdalji druga od druge. Beduini so se vrnili srečno z znatnimi zalogami vode in nikdo jih ni videl. Treba je bilo še misliti na hrano, kajti živali, ki so bile zadnji teden slabo hranjene, so znatno shujšale. Njihovi vratovi so se podaljšali, grbe so upadle in noge so oslabele. Dure in zaloge za ljudi je z veliko težavo moglo biti dovolj še za dva dni. Idris je pa upal, da bo čez dva dni mogoče, ako ne po dnevu, pa vsaj po noči, priti k pašnikom ob reki, morebiti bo pa tudi mogoče kupiti suharov in dateljev v kakšni vasici.

Sabi niso nič več dajali jesti in piti, samo otroka sta zanj shranila ostanke svoje hrane, toda on si je vedno znal pomagati in kadar so počivali, sé je večkrat prikazal z obkrvavljenim gobcem in s sledovi ran na vratu in na prsih. Nikdo ni vedel, kdo je bil žrtev teh bojev, če hijene ali šakali, ali pustinjske lisice ali gazele, na vsak način pa na psu ni bilo opaziti velike lakote. Včasih so njegove črne ustnice bile vlažne, kakor da bi bil kaj pil. Beduini so si mislili, da je moral kopati globoke jame na dnu sotesk in na ta način prihajati do vode, katero je z nosom občutil pod zemljo. Tako koplјejo včasih tudi potniki, ki so zgrešili pot, pod peskom in kamenjem, dokler ne pridejo do vode ali pa vsaj do vlažnega peska, katerega sesajo in tolažijo na ta način muke, katere jim povzroča žeja.

Vendar se je Saba znatno spremenil. Prsi in vrat je imel še vedno mogočen, toda boka sta mu upadla, radi česar je izgledal še višji. V njegovih očeh, s krvavo zateklo belino, je bilo sedaj nekaj groznega in divjega. Nelko in Stanka je negoval, kakor vedno in jima je dovoljeval, da sta ž njim počenjala, kar sta hotela, Hamisu je včasih tudi pomajal z repom, na beduinca in na Sudanca je pa renčal ali pa škrtal s svojimi strašnimi čekani, ki so zveneli drug ob drugega, kakor jeklene plošče. Idris in Gebhr sta se ga začela naravnost bati in ne glede na uslugo, katero jima je izkazal, sta ga tako črtila, da bi ga najbrže ustrelila z ono pridobljeno puško, ako bi ju ne zadrževala želja pripeljati Smainu tako čudovito žival in ako bi že ne bili za Asuanom.

Prešli so Asuan! Stanko je vedno o tem premišljeval in počasi je pričel v njegovo srce segati dvom, če jih bodo preganjevalci sploh dohiteli. Vedel je sicer, da ne samo pravi Egipt, ki se konča za Vad-Halfa, to je za drugo katarakto, ampak tudi cela Nubija je še v rokah egipčanske vlade, jasno mu je pa tudi bilo, da bo za Asuanom in zlasti še za Vadi-Halfa veliko težje preganjati roparje. Imel je samo še nado, da je oče skupaj z Rawlisonom, ko sta uredila zasledovanje iz Fayuma, na parniku odpotoval v Vadi-Halfa in tam dobil od vlade vojake na velblodih, s katerimi bosta skušala prerezati karavani pot na jugu. Deček si je predstavljal, da bi na njunem mestu storil isto in radi tega je smatral svojo misel za najbolj verojetno.

Vendar ni tudi sam opustil načrtov za rešitev. Sudanca sta hotela imeti smodnik k pridobljeni puški in v ta namen sta hotela razbiti nekaj nabojev za angleško risanko, torej jima je rekel, da samo on zna to storiti, ako bi se pa kdo, ki to ne razume, tega lotil, bi znal naboj v roki počiti in raztrgati prste. Idris, ki se je sploh bal neznanih reči in angleških iznajdb, je slednjič sklenil dečku prepustiti ta opravek. Stanko se je lotil z veseljem, najprej z upanjem, da bo silni angleški smodnik s prvim strelom razgnal staro arabsko puško, dalje pa tudi, ker je upal, da mu bo mogoče skriti nekaj nabojev. Šlo mu je lažje, kot je mislil. Na videz so pazili nanj pri delu, toda Arabci so se takoj začeli razgovarjati med sabo in so pazili kmalu bolj na pogovor, kakor pa na dečka. Slednjič je njihova klepetavost in prirojena zanikrnost povzročila, da je Stanko zamogel skriti za srajco sedem nabojev. Sedaj je bilo samo še treba priti do risanke.

Deček je mislil, da za Vadi-Halfa.

brambovski minister Georgi. To pa bi bila le dnevna epizoda. Nevarnost novih zmešnjav preti zopet s Češkega. Spravna pogajanja med Čehi in Nemci so dospela do peripetije. Češki radikalci očitajo Mladočehom popustljivost in preté s puntom. Ako pogajanja zopet obtiče v pesku, je parlamentarni mlin na suhem. Če pa češkonemško mirovno razsodišče omogoči premirje, nastane v državnem zboru popolnoma druga konstelacija.

Slavnost zasaditve prve lopate za železniško progo Novo mesto - Metlika - deželna meja v Novem mestu.

V zgodovini Dolenjske in v prvi vrsti Bele Krajine ostane z neizbrisnimi črkami zapisan dan 23. marca 1912. Večdesetletna želja Belokranjcev po zvezi z ostalim svetom se je uresničila ta dan, ko se je zasadila prva lopata v zemljo, po kateri ima teči nova železnica. A ta dan ni samo važen za Dolenjsko in za Belokrajino, ta dan je velikega zgodovinskega pomena za celo deželo, da za celo državo. S to železnico bodo južne dežele zvezane z našo deželo in z ostalo Avstrijo in ta vez pomeni močno utrjenje pozicije kranjske dežele in cele države. Zato se nam zdi potrebno, da slavnost tega dneva malo natančneje opišemo.

Okolu 11. ure dopoldne so se zbrali udeleženci te slavnosti v poslopju, kjer se nahaja c. kr. železnično gradbeno vodstvo. Med slovesnim zvonenjem se poda nato g. prošt dr. Seb. Elbert s kapiteljsko duhovščino na slavnostni prostor v mestnem drevoredu, da izvrši tam blagoslov. Za njim gredo drugi udeleženci in dostojanstveniki, na čelu jim deželni predsednik ekscelenca baron Schwarz in deželni glavar dr. Ivan Šusteršič. Okolu slavnostnega prostora je zbrana vsa šolska mladina in meščanska garda z godbo, red pa napravlja požarna bramba. Med blagoslovom poje moški zbor pevskega društva in dijakov pod vodstvom kapiteljskega organista g. Hladnika znano kantato iz psalma 126.: »Ako Gospod ne zida hiše«. Ko je blagoslov izvršen, pozdravi vse udeležence slavnosti nadinšpektor gosp. Teodor Opitz. Z vzklikom: »Zum Wohle, Ehre und Nutzen des Vaterlandes!« zasadi nato prvo lopato deželni predsednik baron Schwarz. Za njim zasadi drugo lopato deželni glavar dr. Ivan Šusteršič z vzklikom: »Na čast, blagor in procvit kranjske dežele!« Tema pa slede dvorni svetnik Galambosch, ravnatelj c. kr. državnih železnic v Trstu, stavbeni nadsvetnik Bertele pl. Grenadenberg, glavni voditelj vse zgradbe, dvorni svetnik pl. Šuklje in končno nadinšpektor Opitz. Ob sklepu zakličejo vsi na poziv g. Opitza trikrat »Živijo!« cesarju, godba pa zaigra avstrijsko himno. Po dovršeni slavnosti defilira meščanska garda pred dostojanstveniki, godba svira koračnico, zvonovi pa slovesno zvone, naznanjajoč dolenjski metropoli, ki je vsa v zastavah, in ž njo vsej Dolenjski zgodovinsko tako imeniten in pomenljiv dan. Slavnost je nekoliko motil dež, ki je padal že vse dopoldne; kljub temu pa je bila udeležba zelo velika. Poleg že navedenih udeležencev smo opazili novomeškega okrajnega glavarja barona Rechbacha in črnomaljskega okrajnega glavarja g. Domicelja, grofa Chorinskyja in Künigla, deželnega odbornika dr. Lampeta, poslance Jarca, Dularja, Matjašiča, Dermastio in Višnikarja, iz upravnega sveta dolenjskih železnic smo opazili pl. Šukljeja in dr. Tavčarja, dalje zastopnike dolenjskih mest Novo mesto, Črnomelj in Metlika.

Ob eni uri popoldne vršil se je v Tučkovih prostorih slavnostni banket, ki so ga napravili udeležencem slavnosti gradbeni podjetniki ing. dr. A. O. Samohrd, P. Biedermann in Komp. ter Josip Lončarič. Pri banketu je svirala godba meščanske garde, dekleta v narodni noši so pa stregle gostom. Udeležilo se je banketa 54 oseb.

Prvo napitnico na cesarja napravi deželni glavar dr. Šusteršič: »Vaša ekscelenca, velečastiti gospodje! Kadarkoli se ob slovesnih prilikah sestanejo avstrijski državljani, tedaj se izreče prva beseda presvitlemu vladarju. Današnji dan je zgodovinski dan za našo deželo in zgodovinski dan za našo državo. Prične se zgradba železnice, ki nas popelje tja do Adrijanskega morja, ki bo vezala južne dežele k naši monarhiji. Zato je ta dan velepomemben dan. Saj tesno združenje južnih dežel z monarhijo je utrjenje pozicije naše države in tudi kranjske dežele. In hvala za to gre v prvi vrsti našemu presvitlemu vladarju. Belokranjska železnica je v prvi vrsti delo vladarjevo. Velik dolg dolgujejo naše dežele svojemu vladarju. Z belokranjsko železnico pa smo se znova zadolžili pri svojem vladarju. Ozrimo se torej s hvaležnim srcem gori na cesarski Dunaj, kjer modro in krepko vlada in krmari našo državno ladjo naš presvitli cesar, ki je zgled vsem drugim vladarjem in dvignimo svoje čaše ter zakličimo: Njega Veličanstvo cesar Franc Jožef I. Živijo! Živijo! Živijo! — Obenem predlaga, naj se odpošlje sledeča brzojavka: Njegovemu ces. in kralj. apostolskemu Veličanstvu Frančišku Jožefu I. Schönbrunn. Povodom krasno uspele slavnosti zasaditve prve lopate za železnico Novo mesto — Metlika se kranjska dežela hvaležno spominja očetovske skrbi Vašega Veličanstva in prosi božjega najobilnejšega blagoslova maziljeni glavi modrega in dobrega očeta svojih narodov. Boh ohrani, Bog blagoslovi, Bo obvaruj Vaše Veličanstvo! — Šusteršič, deželni glavar.«

Potem govori novomeški prošt dr. Seb. Elbert, ki omenja, kako zapuščena je bila Dolenjska, zlasti še Bela Krajina, ki 40 let ni videla v svoji sredi deželnega predsednika. Napije navzočemu dež. predsedniku baronu Schwarzu, ki je po tako dolgem času prvi prišel med zapuščene Belokranjce in mnogo pospešil gradnjo belokranjske železnice ter mu obenem čestita k imenovanju tajnim svetnikom.

Odgovori mu v slovenskem jeziku deželni predsednik baron Schwarz, ki omenja, kako se je pred 44 leti izrazila prvikrat želja o gradnji belokranjske železnice, danes pa se uresničuje ta želja. Za njim govore še stavbeni podjetnik dr. A. O. Samohrd, stavbeni nadsvetnik Bertele pl. Grenadenberg, Jos. Lončarič, dvorni svetnik pl. Šuklje, ki v kratkem opiše zgodovino te železnice, dvorni svetnik Galambosch, poslanec Jarc, nadinšpektor Opitz, metliški župan Jutraš in novomeški župan Rosmann. Nadinšpektor Opitz prebere pismo železniškega ministra Forsterja, kjer se ta zahvaljuje za povabilo k tej slavnosti in se opravičuje, ker se je ne more udeležiti. Na predlog dvornega svetnika pl. Šukljeja mu pošlje dež. glavar pozdravno brzojavko. Brzojavno je pozdravil slavnost tudi sekcijski šef žel. ministrstva Kosinski.

Ko se k sklepu deželni glavar zahvali še enkrat vsem faktorjem, ki so pripomogli, da je ta slavnost tako lepo uspela, se razidejo udeleženci.

Zasajena je torej lopata za zgradbo te tako važne železniške proge. Dal Bog, da bi se započeto delo izvršilo brez vseh nesreč! Po dveh letih pa veselo pohitimo po novi železnici tja na jug, da podamo roko svojim bratom Hrvatom.

× × ×

Deželni glavar dr. Iv. Šusteršič je dobil iz Schönbrunna kot odgovor na brzojavko Njegovemu Veličanstvu cesarju naslednji odgovor: »Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo je povodom slavnosti zasajenja prve lopate za železnico Novo mesto — Metlika izražene udanostne izjave z zahvalo sprejelo na znanje. — Kabinetna pisarna Njeg. c. in kr. apostolskega Veličanstva.

Rudarske stavke.

Avstrija.

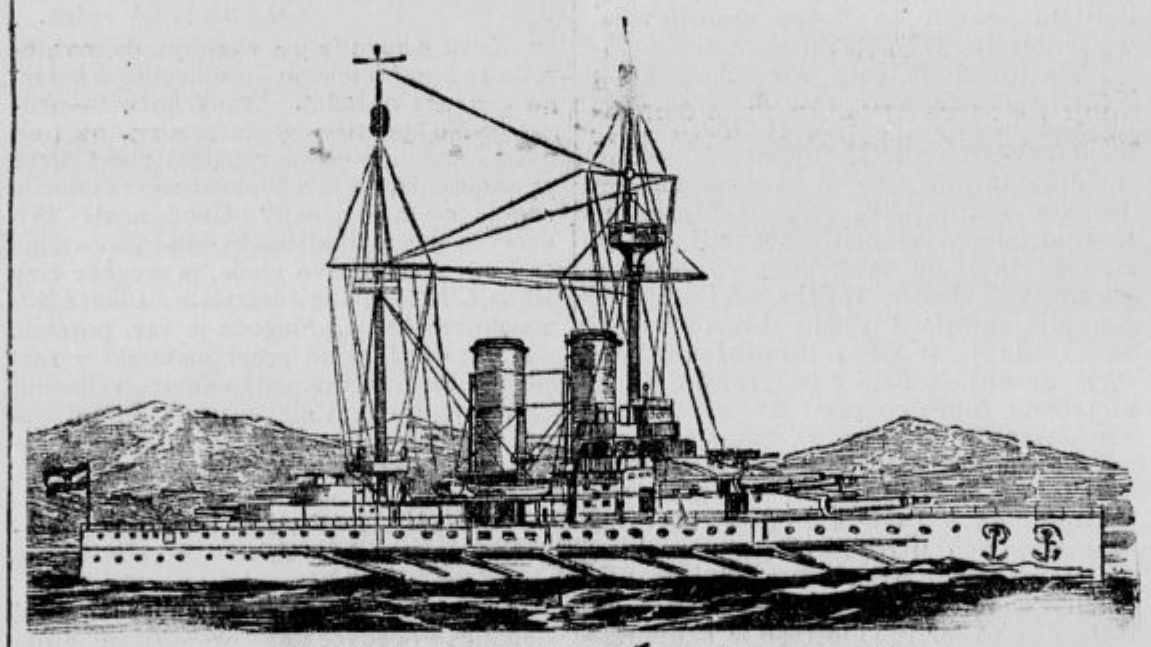
Na številnih nedeljskih shodih, ki so se vršili v posameznih premogovnih pokrajinah severozahodne Češke, so sklenili rudarji, da stopijo 25. t. m. v generalno stavko. Tozadevni sklep velja za okraje Ustje, Most, Duchcov in Teplice. Uspeh nedeljskih shodov je, da se je stavka v premogovnikih okoli Mostu in Duchcova znatno razširila, da je v okrajih Ustje in Falknov na novo izbruhnila in da je pričakovati stavke v okraju Teplice. Položaj v Kladnem in Slanyh je ostal neizpremenjen.

Francoska.

Zastopniki rudarjev v premogovnikih v Auzinu so sklenili, da gredo zopet na delo.

Angleška.

»Times« priobčujejo razgovor z voditeljem rudniških lastnikov v južnem Walesu, mistrom Thomas, ki je bil doslej duša odpora proti minimalni plači. Thomas je izjavil, da se najboljše reši sedanji položaj, ako umakne vlada svojo bill in ako se delodajalci in delojemalci v vsakem revierju posebej prostovoljno zedinijo o minimalni mezdi za vse delavce. V mnogih premogovnikih v severnem Walesu in na škotskem so v soboto pričeli rudarji zopet delati.

»Tegetthoff«, drugi avstrijski dreadnought.

SESTANEK VLADARJEV V BENETKAH.

Nemški cesar Viljem se je pripeljal v nedeljo dopoldne s princem Avg. Viljemom in princezinjo Viktorijo Lujizo v Benetke. Na kolodvoru so ga sprejeli načelniki italijanskih oblasti, nemški poslanik v Rimu pl. Jagow in nemški konzul v Benetkah Rechsteiner. Prebivalstvo je nemškega cesarja navdušeno pozdravilo. Cesar Viljem se je nato s svojim spremstvom ukrcal na jahto »Hohenzollern«, ki je bila usidrana v pristanišču. Canal grande in pristanišče sta bila bogato okrašena z zastavami. Kralj Viktor Emanuel, ki se je že preje pripeljal v Benetke, se je ob pol 10. uri dopoldne odpeljal z dvorno gondolo na jahto »Hohenzollern«. Cesar Viljem in kralj Viktor Emanuel sta se na krovu ladje večkrat poljubila. Pozdrav je bil prisrčen. Občinstvo, ki je gledalo z obrežja ves prizor, je prirejalo burne ovacije. Proti poldnevu je kralj zapustil jahto in odšel v kraljevo palačo, kamor je kmalu nato k dejeneurju dospel tudi cesar Viljem s princem in princezinjo in spremstvom. Več tisočglava množica je na Markovem trgu prirejala medtem burne ovacije. Dva vojaška aviatika sta s svojima strojema obkroževala med tem palačo. — Ta sestanek vladarjev dveh prijateljskih držav sicer ne bo imel neposredno praktičnih uspehov, brezdvomno pa bo imel svoje sadove ter bo mnogo pripomogel k pomirjenju onih, ki dvomijo o dolgem obstoju evropskega miru. Gotovo je, da je sestanek cesarja Viljema in kralja Viktorja Emanuela dobro znamenje za nadaljni obstoj trozveze in ožjega stika med Nemčijo, Italijo in Avstro-Ogrsko.

Danes dopoldne se je peljala avstrijska eskadra nemški cesarski jahti »Hohenzollern« proti Benetkam nasproti ter jo spremljala do Brionov, kjer je sprejel ob 11. uri dopoldne nemškega cesarja Viljema prestolonaslednik Fran Ferdinand s svojo rodbino, na čelu zastopnikov avstrijskih primorskih oblasti. Po pozdravu se je vršil v hotelu »Carmen« dejeneur, nakar si je nemška cesarska rodbina ogledala Brioni.

DRŽAVNOZBORSKE VOLITVE V ITALIJI.

V nedeljo so se vršile v prvem volivnem okraju v Benetkah, kakor tudi v Alessandriji nadomestne volitve za poslan-

---

to je za drugo katarakto, ne bo tako težko, kajti slutil je, da bodo Arabci toliko manj pazili, kolikor bolj se bodo bližali svojemu cilju. Misel, da bo moral ubiti Sudanca in beduina in celo Hamisa, ga je navdajala z grozo, toda po umoru, katerega sta dovršila beduina, se mu to že ni več zdelo tako grozno. Trdil je sam sebi, da gre vendar za obrambo, za svobodo in življenje Nelke in da vsled tega ni dolžan varovati življenja nasprotnikov, zlasti ako se mu sami ne podajo in ako pride do boja.

Šlo se je za angleško risanko. Stanko jo je hotel dobiti v roke z zvijačo, in ako bi se mu ponudila prilika, ne čakati do Vadi-Halfa, ampak izvršiti delo takoj.

Deček res ni čakal.

Minila sta dva dneva, ko so pustili Asuan za sabo in Idris je moral slednjič s svitanjem tretjega dne poslati beduina po hrano, katere je zmanjkalo popolnoma. Ker se je število nasprotnikov zmanjšalo, si je mislil Stanko: »Sedaj ali nikdar!« ter se je takoj obrnil k Sudancu z vprašanjem:

»Idris, ali veš, da je dežela, ki se začenja za Vadi-Halfa, že Nubija?«

»Vem. Imel sem petnajst let, Gebhr pa osem, ko naju je oče pripeljal iz Sudana v Fayum in spominjam se, da sma takrat prekoračili na velblodih celo Nubijo. Toda ta dežela je še v oblasti Turkov (Egipčanov).«

»Seveda. Mahdi je šele pod Hartumom — in vidiš, kako neumno je govoril Hamis, ko vam je zatrjeval, da se čete dervišev bližajo že Asuanu. Toda jaz vprašam nekaj drugega. V knjigah sem čital, da je v Nubiji veliko divjih živali in veliko razbojnikov, ki niso pokorni nikomur in napadajo Egipčane ravno tako, kakor Mahdijeve vernike. S čim se bodete branili, ako vas napadejo divje živali ali pa razbojniki?«

Stanko je nalašč pretiraval, ko je govoril o divjih zvereh, poboji so se pa v Nubiji od časa vojne res velikokrat dogajali, zlasti v južnem delu dežele, ki meji na Sudan.

Idris je nekaj minut premišljeval, kaj bi odgovoril na vprašanje, ki mu je prišlo nepričakovano, ker doslej ni mislil na to novo nevarnost. Potem je pa odvrnil:

»Imamo nože in puške.«

»Taka puška ni za nič.«

»Vem. Tvoja je boljša, toda ž njo ne znamo streljati, tebi je pa ne damo v roke.«

»Tudi nenabite ne?«

»Tudi ne, ker bi bila lahko začarana.«

Stanko je skomizgnil z rameni.

»Idris, ako bi to rekel Gebhr, bi se mu ne čudil, o tebi sem pa mislil, da imaš več razuma. Iz nenabite puške še Mahdi ne more ustreliti.«

»Molči!« prekinil ga je strogo Idris. »Mahdi lahko strelja tudi s prstom.«

»Pa še ti tako streljaj.«

Sudanec je bistro pogledal dečku v oči.

»Zakaj pa hočeš, da bi ti dal puško?«

»Hočem te naučiti ž njo streljati.«

»Kaj ti pa je na tem ležeče?«

»Jako veliko, kajti ako nas napadejo razbojniki, lahko nas vse postrelijo. Ako se pa bojiš mene in puške, mi je tudi vse eno.«

Idris je umolknil. Res se je bal, toda ni maral priznati. Bilo mu je pa jako veliko na tem, da bi znal streljati z angleško puško, kajti ako bi imel tako orožje in znal ž njim ravnati, bi njegov ugled v Mahdijevem taboru jako narastel, ne glede na to, da bi se bilo v slučaju napada lažje braniti.

Po kratkem premisleku je torej rekel:

»Dobro. Hamis naj da puško, ti jo pa vzemi vun.«

Hamis je ravnodušno izvršil povelje, kateremu se Gebhr ni mogel upirati, ker je bil nekoliko dalje proč zaposlen pri velblodih. Stanku se je nekoliko tresla roka, ko je prijel za kopito, potem za cevi, in jo podal Idrisu.

»Vidiš, da so prazne,« je rekel.

Idris je vzel cevi in pogledal skozi

»Res je, nič ni v njih.«

»Sedaj pa glej,« rekel je Stanko, »tako se sklada puška,« pri teh besedah je vtaknil cevi v kopito, »tako se pa odpira. Vidiš? Razložil jo bom še enkrat, zdaj jo pa zloži ti . . .«

Sudanec, ki je z veliko pazljivostjo gledal na vsako Stankovo potezo, je začel poskušati. Od začetka mu ni šlo lahko, toda ker se Arabci odlikujejo sploh z veliko spretnostjo, je čez nekaj časa zložil puško.

»Odpri!« zapovedal je Stanko.

Idris je z lahkoto odprl puško.

»Zapri!«

Šlo je še lažje.

»Zdaj mi pa daj dva prazna zavitka od nabojev. Naučil te bom, kako se vlagajo naboji.«

Arabci so shranjevali izstreljene naboje, ker so imeli zanje vrednost medi, podal je torej dva Stanku in pouk se je začel od kraja.

Sudanec se je v prvem trenotku trenotku prestrašil poka kapseljev, ki so tičali v nabojih, slednjič se je pa prepričal, da iz prazne cevi in s praznimi naboji nikdo ne more streljati. Njegovo zaupanje do Stanka se je vrnilo, zlasti še, ker je deček vsakokrat oddal puško.

»Tako,« rekel je Stanko, »zdaj znaš skladati puško, znaš jo odpirati, zapirati in držati pri obrazu ter potegniti za petelina. Toda znati moraš tudi še meriti. To je najtežavnejša reč. Vzemi prazni meh za vodo in postavi ga sto korakov daleč, — tam k onim-le kamnom, potem se pa vrni sem k meni, — pokažem ti, kako se meri.«

Idris je vzel meh in brez najmanjšega obotavljanja ga je šel postavit k pokazanemu kamnu. Toda, preden je storil prvih sto korakov, je Stanko vzel vun prazne naboje, na njihovo mesto pa vtaknil napolnjene. Ne samo srce, ampak tudi žila na senci mu je začela biti s tako silo, da je mislil, da mu razžene glavo. Prišel je odločilni trenotek — trenotek svobode za Nelko in za njega — trenotek zmage — strašen in zaželjen obenem!

(Dalje.)

sko zbornico. Dosedanji socialistični poslanci so odložili svoje mandate, ker so vsled svojega nasprotstva proti tripoliški vojni prišli v konflikt z večino volivcev. V Benetkah je bil z veliko večino izvoljen konstitucionalec Orsi. V Alessandriji bo bržkone prišlo do ožje volitve med socialistom Bonardi in konstitucionalcem Ferrero.

ITALIJANSKO-TURŠKA VOJNA.

Iz Carigrada poročajo: Sin znanega alžirskega arabskega glavarja Abdelkadra, ki je prepotoval pokrajino med Bengazijem in Tripolisom, poroča o splošnem navdušenju Arabcev za vojno. Proklamacija šejka Senusijev, ki pozivlja k sveti vojni, se povsod razširja.

»Agenzia Stefani« poroča 24. t. m. iz Tripolisa: V Tripolisu, Homsu, Derni in Bengaziju ni ničesar novega. Železnica iz Tripolisa in forta San Barbara v Ainzaro vozi od 19. marca popolnoma redno, vsled česar je oskrbovanje Ainzare z živili znatno olajšano. Jutri, 25. t. m., bodo pričeli z grajenjem železnice v Tadjuro. V Bengaziju so zopet pričeli z izkrcavanjem.

Iz Rima poročajo, da je velik del italijanske bojne mornarice zbran pri Speziji ter bo odplul danes v turške vode.

Nevarnost v Dardanelah.

Od min, katere so Turki položili v Dardanelah se je več min odtrgalo. Nekaj min je že eksplodiralo. Nevarnost za ladje je velika. Več parobrodnih družb je brzojavilo svojim parnikom, naj se vrnejo in naj ne vozijo skozi Dardanele.

KNEZ OTOKA SAMOS UMORJEN.

Iz Carigrada poročajo, da je bil v petek zvečer zavratno ustreljen na izprehodu knez otoka Samos, Kopassis efendi. Napadalci so Grki. Iz Samosa poročajo, da je bil umor izvršen vsled političnih vzrokov. Prebivalci Samosa so se ponovno pritožili, da vlada knez Kopassis zadnjih pet let popolnoma absolutistično. Vpliva italijansko-turške vojne na razmere otoka Samos se ni bati, ker je Italija proglasila otok za nevtralen. Turški ministrski svet je sklenil, da izplača poleg pokojnine še posebno denarno odškodnino soprogi umorjenega kneza, ki je sestra podadmirala avstro-ogrske mornarice barona Chiarija. Razburjenje na Samosu je zelo veliko.

LAŠKO BRODOVJE.

24. t. m. se je začel v Speziji graditi šesti italijanski dreadnought, ki bo dobil ime »Andrea Doria«. — 24. t. m. so v Castellamare di Stabia izpustili v morje križarko »Marsala«.

Za občinske volitve v Dol. Logatcu.

Dol. Logatec, 25. marca.

Dne 24. in 25. t. m. sta bila v našem Društvenem domu dva shoda. Udeležba pri obeh shodih je bila zelo zadovoljiva, zlasti pa ona na prvem shodu, na katerem je poročal g. državni poslanec Josip Gostinčar o delovanju S. L. S. v državnem in deželnem zboru v korist slovenskega ljudstva. Pri tem se je dotaknil tudi občinskih volitev v Dol. Logatcu, ki se imajo vršiti dne 27. t. m. Navduševal je navzoče, naj volijo, ako marajo sebi in občini pripomoči do boljšega položaja, s S. L. S. Njegove besede so našle burno odobravanje in bodo rodile gotovo najboljši sad. — Za dne 25. t. m. je liberalna stranka razpošiljala vabila na javen voliven ljudski shod pri »Kuncu«, katerega je pa c. kr. okrajno glavarstvo v Logatcu moralo prepovedati vsled tega, ker se ni pravilno tri dni poprej naznanil, kljub temu, da imajo liberalci v svoji stranki tako »prosvitljene in učene« glave. Vršil se je omenjenega dne vendar volilni shod pri »Kuncu«, ki je bil napovedan ob tretji uri popoldne, pa se je pričel še-le ob 4. uri, ker so morali čakati na vdeležence, katerih itak niso mogli spraviti na kako večje število. Ne bomo premalo rekli, če povemo, da jih z našimi pristaši vred ni bilo čez 70. Duševno hrano jim je podajal »slavnoznani« ljubljanski magistratni veleum Dolfe Ribnikar in propali kandidat za državnozborske volitve Sicherl.

Prvi je govoril Sicherl o dosedanjem liberalnem občinskem vzor-gospodarstvu. Omenjal je napravo vodovoda, zidavo šole, cesto v Rovte, mlekarno, orgle in tudi župnišče. Pri vseh omenjenih napravah se jasno pozna znak liberalnega gospodarstva, katero mi domačini in naši okoličani predobro poznamo. Ali mislite, gospod Sicherl, da se je vse to izvršilo izključno le z liberalnimi denarnimi prispevki? V celoti so najtežja bremena v tem oziru nosili pristaši S. L. S.!

Struna, na katero je tako mogočno udaril g. Sicherl, je prav slabo zapela! Logaški rojak, Adolf Ribnikar, je vezal po svoji stari nepoboljšljivi navadi ovsene otrobe. Jezil se je nad S. L. S., nad zmago v Beli Krajini, nad deželnim odborom, nad dr. Lampetom in dr. Zajcem in sploh nad vsem, kar ne trobi v njegov rog in ni njegove barve. Govoril je o nekih milijonih, ki so se pojavili v njegovih razgretih možganih. Ker mu pa trezno misleči ljudje sploh nič več ne verjamejo, se nam tudi ne zdi vredno, da bi se bavili z njegovim prežvekovanjem. Njemu morejo le največji duševni revčki sesti na lim. Za liberalno stranko bi bilo mnogo koristneje, če bi bil ostal Ribnikar v Ljubljani. Zavedni volilci bodo šli jutri (27. t. m.) neustrašeno v volilni boj s S. L. S., katera edina more pripeljati ljudstvo do boljše bodočnosti!

Dnevne novice.

+ **Iz Bele Krajine.** Liberalni časnikar ima vedno smolo. Medtem ko sta »Slovenski Narod« in »Dan« pisarila, da Belokranjci svojega novega poslanca ne bodo več videli, do prihodnjih volitev, sta hodila poslanca Dermastia in Matjašič preteklo nedeljo in praznik po Beli Krajini. Bila sta na Radovici, v Božjakovem, v Drašicah in v ponedeljek v Suhorju. Novega poslanca Dermastio so občinarji sprejemali in pozdravljali z velikanskim navdušenjem. Posebno častni sprejem so napravili novemu poslancu Božjakovčani. Daleč pred vasjo ga je pričakoval občinski zastop in množica ljudstva, ki so spremljali svojega poslanca med streljanjem topičev v občinsko hišo. Navdušenje med pristaši S. L. S. je veliko in to navdušenje je porok, da bodo ostale vse nakane liberalcev v Beli Krajini kakor dosedaj tudi v bodoče brezuspešne. Da se je pa navdušenje v Beli Krajini ne poleže, zato bodo skrbeli belokranjski poslanci.

+ **Liberalna doslednost.** »Narod«, »Dan«, »Jutro«, vsi dan na dan zabavljajo zoper odpravo praznikov. Dne 19. oktobra 1910 pa je glasom stenografskega zapisnika dr. Triller v kranjskem deželnem zboru dejal sledeče: **»Pri nas je vse preveč praznikov in sopraznikov in vsak kmetovalec godrnja, češ, kdaj bomo pa delali, ker je toliko praznikov!«** — Zdaj je Sv. oče nekaj praznikov res odpravil in to celo s tem utemeljil, da bo imelo delavsko ljudstvo več zaslužka, a glej, liberalcem to zdaj naenkrat ni prav! Liberalci so pač vsak dan drugačnih nazorov in danes ne vedo, na kakšnem stališču so včeraj stali. Še 19. oktobra 1910 so se v praznike zaletavali, zdaj pa po svojem časopisju naravnost agitirajo, naj bi ljudje na odpravljene praznike demonstrativno šli v cerkev in počivali! Kakšno ime zasluži taka stranka?

+ **Kje je Mazcoch?** Zagrebški liberalni »Obzor« je dobil brzojavno poročilo iz Čenstohova, da je neki ondotni hotelir dobil od Mazcocha iz Carigrada pismo, v katerem mu javlja, da je srečno pobegnil iz ječe in da je na poti v Ameriko.

+ **Iz davčne službe.** Davčni oficijal Štefan Praznik je prestavljen iz Trebnjega v Krško, davčni asistent Franc Adamič iz Krškega v Trebnje, davčni asistent Rudolf Delhunia je prestavljen od konceptnega departementa II. fin. direkcije k c. kr. davčni administraciji v Ljubljano; davčni praktikant Alfred Bider je prestavljen od davčnega urada Ljubljana mesto k računskemu oddelku c. kr. fin. direkcije v Ljubljani, davčni asistent J. Tomec je iz Kranjske gore prestavljen k davkariji Ljubljana mesto, davčni praktikant J. Madrovič je prestavljen iz Kranja v Kranjsko goro; davčni asistent Leon Ozimik je prestavljen od okrajnega glavarstva v Ljubljani k davčni administraciji v Ljubljani; davčni asistent Franc Žagar je od davčne administracije v Ljubljani prestavljen k okrajnemu glavarstvu za ljubljansko okolico.

+ **Naši Rusofili.** Kako so naši liberalci časih za »sveto mater Rusijo« plamteli, je iz časov, ko je hodil Ivan Hribar v Moskvo molit za vse slovanske narode, še dobro v spominu. Zadnjič pa beremo v »Danu« uvodni članek, poln zabavljanja zoper častito rusko carevino, ker vlada ondi preganja sokolstvo in pomislite, »Dan« piše naravnost o »pasjem narodu« in »pasjih razmerah!« — Take vrtavke so liberalci! Ali more človek, ki je ponosen na to, da je ustvarjen kot razumno bitje, takim šlevam slediti, ki danes preklinjajo, kar so včeraj oboževali?

+ **Rdeča ljubezem do delavstva.** Znano je, da nosijo socialnodemokraški voditelji ljubezen do delavcev samo na jeziku, v dejanju je pa ne poznajo. Tem rdečim pijavkam se gre le za to, da sami od delavskih žuljev dobro žive. Evo vam novega dokaza! Rdeči voditelj bogataš dr. Karpeles je napravil na Dunaju veliko pekarno, v kateri naj bi delavci dobivali kruh za nižje cene, nego pri drugih pekih. Za to pekarijo so delali socialisti veliko reklamo po svojem časopisju. Toda kako je v resnici! Pri draginjski razpravi v državnem zboru v oktobru l. 1910. je tedanji poslanec dr. Drexel javno razkril početje te socialistične pekarne. Letošnje leto je vsled draginje mnogo dunajskih pekarn cene kruha izdatno znižalo, dočim so imenovane rdeče pekarne v tem času hude draginje, ki najbolj tare delavske sloje, brez vsake napovedi vzdignile ceno kruhu. Na neko tozadevno interpelacijo v dunajskem občinskem odboru je župan dr. Neumayer podal zelo zanimivo izjavo: Na podlagi uradnih poizvedb je povedal, da so cene kruha pri vseh dunajskih pekih nižje, nego v socialističnih pekarnah. Mes. febr. so sodrugi poskočili s cenami brez vsakega vzroka, dočim so jih drugi peki znižali. — To početje rdečkarjev je nezaslišano in zasluži splošno obsodbo. Teh uradnih izjav ne more tudi najbolj lažnjivi list utajiti. Kaj neki poreče na to širokoustna »Zarja«? Nemško rdeče časopisje molči na ta razkritja. Naši rdeči bratci bodo pa kljub temu še vedno zatrjevali, da so socialisti edini pravi prijatelji delavstva in da imajo samo oni nesebično ljubezen do njega. Iz navedenega dogodka pa imamo zopet nov dokaz, kako varajo rdečkarji tisto delavstvo, ki jim sede na limanice.

— **Za župana v Mavčičah** je bil izvoljen, dne 23. t. m. Frančišek Oblak, posestnik na Jami.

— **Kakšno je liberalno srce.** Škocijan pri Mokronogu. — Kaj bi delali liberalci, ko bi imeli vso vlado v rokah? Občinska seja z dne 17. t. m. ni prvi slučaj, ki nam to pojasni. — Ko je Mihaelu Debevcu vse zgorelo, tudi živina, je predlagal voditelj tukajšnjih liberalcev, Peter Durjava v obč. seji: »Ničesar mu ne damo, je klerikalec. Predlagam pa podporo za Mokronog.« Mokronoškim liberalcem so pomagali liberalci in klerikalci, klerikalci še bolj, saj je gasil sam poslanec Hladnik in se zavzemal zanje pri deželnem odboru. Pristaš S. L. S. pa naj bi po želji liberalcev ostal zapuščen v najhujši nesreči. Ko je drugič gorelo v Zlog. gori pri Marjetiču, so se rogali liberalci, češ: »čukarija« gori in se branili gasiti, češ, da je fant pri »čukih«, kakor se drzne zmerjati ta surova četa najpoštenejše fante. — Zdaj se je ustanovilo v Grumljah prostovoljno dobrodelno gasilno društvo. Do 1000 kron so zložili in nabrali člani sami med seboj; 200 kron je podarila občina Raka, dasi je oddaljena dve uri daleč od Grumelj, škocijanski liberalni občinski odbor pa, dasi so Grumlje v ravno isti fari in od vasi Škocijan komaj pol ure oddaljene in vsi plačujejo davke v škocijansko občino, ni dovolil najmanjše podpore. Tako bi delali liberalci z vsemi ljudmi, ko bi jih imeli pod komando. Pri obč. seji je bil navzoč tudi nadučitelj Benedičič, ki je rotil navzoče, naj ostane stvar skrita. Eno pa lahko vsak sprevidi, kako potrebno je, da Slovenska Ljudska Stranka pohodi strupeni, črvivi in hudobni liberalizem, ki rodi take sadove!

— **Prve žrtve belokranjske železnice.** Dne 22. t. m. so se peljali trije Bošnjaki čez Gorjance proti Metliki na delo, in sicer: 22letni Perimovič Bajo, mohamedanske vere, ter 27letni Veselič Pero in 40letni Padzel Stojan, oba pravoslavne vere, vsi trije doma iz Glinice v Bosni. Na Gorjancih pa so se konji splašili in prevrnili voz; vsi trije so poškodovani in so jih prepeljali v bolnico usmiljenih bratov v Kandijo; prva dva sta močno pobita, zadnjemu so pa zlomljena rebra in noga. To so prve nesreče pri novi železnici, še dan poprej ko je bila zasajena prva lopata.

— **Odlikovanje.** Občni zbor poštnega uradniškega društva na Dunaju je imenoval dne 24. t. m. načelnika Ljubljanske podružnice, poštnega nadoficijala gospoda Karla Mayerja častnim članom.

— **Nevaren tat in vlomilec.** Ignaca Vrtačiča iz Pristavce orožništvo zasleduje že mesec dni zaradi raznih tatvin. Njegovo bivališče so gozdi, kjer ima svojo kuhinjo. Nakradel je toliko kuhinjske posode, da si kuha. Najraje pa zaužije svinjsko meso, zato tudi tega večkrat zmanjkuje kmetom. Dne 16. marca t. l. je obkradel kovača Janeza Luzarja iz Drage. Vzel mu je klešče, kladivo in pilo. S tem orodjem je vdrl v kapelico, katera je zagrajena z železno ograjo, odpilil in odtrgal je ograjo in odprl pušico z vsebino najmanj 20 kron. Ta kapelica je last gospoda Alojzija Zajca iz Šiške. Ljudje se Ignacija Vrtačiča boje. Hvali se, da poseduje do 200 K, katere tudi kaže in pravi, da jih je zaslužil v Ljubljani. Dobro bi bilo, da se tička, ko se prikaže v kmečki hiši, prime in obvesti orožništvo, da stori konec predrznim tatvinam.

— **Afera Odilon Pečič** je sedaj končana. Ločitev zakona je izvršena. Pečič dobi od gospe Odilon 116.000 kron. Kakor znano, je Pečič v zakon prinesel samo 60.000 kron.

— **Iz bolnice usmiljenih bratov v Kandiji.** V nedeljo popoldne so pripeljali v bolnico 32letnega posestnika Jožefa Uhan, ki je v petek tako nesrečno iz šupe padel, da se je močno pobil. Naravnali so mu takoj izpahnjene ude in bo v kratkem ozdravil. — Isti večer ob 10. uri je umrl Franc Florijančič iz Mirnopeške fare, o katerem smo že svojčas poročali, da je dobil tri rane v črevo. Po hudih mukah je umrl. — Bolnikov je sedaj do sto.

—**Umrla** je Marija Lovšin, mati g. kaplana Lovšina v Moravčah. R. I. P.

— **Osrednja zveza društev državnih uradnikov** je imela v nedeljo svoj občni zbor na Dunaju ter je ob tej priliki poročal predsednik Grabscheidt o sedanjem položaju službene pragmatike z ozirom na pogajanja poročevalskega komiteja z vlado, ter je izjavil, da so pri sobotnem razgovoru z zastopniki zborniških klubov izjavili zastopniki uradniških kategorij, ki so organizirani v osrednji zvezi, da raje odklonijo celotno službeno pragmatiko, predno pritrdijo § 32. Na to stališče se je postavil tudi občni zbor. Pri volitvah v glavno vodstvo zveze so bili med drugimi zvoljeni davčni nadupravitelj Lilleg (Ljubljana), carinski revident Fichtel (Trst), strokovni nadzornik Ladislav Pazdirek (Gradec), finančni blagajnik Maks Kristl (Gradec) in davčni upravitelj Friderik Petrič (Beljak).

— **Umrl** je v Kranju ravnatelj na ljudski šoli gospod Ivan Pezdič.

— **Ne koplji drugim jame.** Liberalni župan iz Iške Loke, Anton Jere, je pri občinskih volitvah meseca decembra l. l. pošteno pogorel. Njegovega županovanja je konec. Da si svojo jezo ohladi, je ovadil pri orožnikih pristaša S. L. S., Antona Žnidaršiča iz Iške Loke, češ, da je volivcu Jakobu Zalarju raztrgal glasovnico. Velikanska preiskava se je vršila proti Žnidaršiču in je nazadnje bila vložena proti njemu tudi obtožnica zaradi pregreška zoper volilno svobodo. Pri glavni razpravi pa je Žnidaršičev zagovornik dr. Pegan deželnemu sodišču doprinesel dokaz, da je bila tista glasovnica, ki jo je Žnidaršič raztrgal, popolnoma nerabna. Bila je namreč že prej s tintnim svinčnikom popravljena, padal je na njo sneg, tako da se ni dalo nobeno zapisano ime brati in nobeno novo zapisati. S to glasovnico Zalar sploh ne bi mogel voliti. Na podlagi tega se je sodni dvor prepričal, da ni bil Žnidaršičev namen Zalarju volitev onemogočiti ali preprečiti in ga je oprostilo. — To je ena stran medajle! Sedaj pride še druga stran. Župan Jere je imel brez povoda o volilni svobodi molčati, kajti proti njemu je ravno zaradi te ovadbe uvedlo državno pravdništvo preiskavo, kako je pri volitvah in pri agitaciji on postopal. Preiskava je končala s tem, da je državno pravdništvo proti Jeretu vložilo obtožnico, na katero se bo moral Jere zagovarjati. Prav dobro bi bil storil Jere, če bi bil o Žnidaršičevem nedolžnem dejanju molčal in ne drugim jame kopal, v katero utegne sam pasti. — To je dober nauk za vse liberalne ovajalce, dober nauk pa naj bo tudi za naše somišljenike, ki naj v vsakem takem slučaju vrnejo neljubo za nedrago.

— **Požar v Novem mestu.** V petek zjutraj, dne 22. t. m., smo zapazili, da se je iz dimnika novomeškega »kapitelja« valil precejšen dim. Takoj se je domnevalo, da so se v dimniku vnele saje ter le iste povzročile toliko dima, kar se je pozneje tudi potrdilo. — Dne 23. t. m. se je pa pojavil v nekaterih prostorih kapitelja že v pozni večerni uri požar, pri katerem je morala delovati požarna bramba toliko časa, da so tega pogasili. Požar se je zapazil najpoprej na stopnicah nekaterih so ga le s tem pogasili, da so strop raztrgali. Ogenj je seveda bržčas nastal vsled vnetja saj v dimniku, kateri je radi razgretja počil ali bil že prej počen ravno na istem mestu, kamor se se dotikale one stopnice, kiso se vnele. Lesene stopnice, ki so seveda vsled starosti že vse preperele in tudi gotovo že strhlene, so začele med malto tleti toliko časa, da se je končno pokazalo neko kajenje in ogenj. Druge škode, razun zgorelih, oziroma raztrganih stropov, ni.

— **Pogreb.** Dne 25. t. m. popoldne ob 5. uri so na novomeško pokopališče slovesno spremili Antona Medveda, posestnika, gostilničarja in prevoščka z »omnibusom« v Rudolfovem, ki je večno zaspal dne 23. t. m. dopoldne ob 11. uri, torej ravno v istem času, ko se je zasadila prva lopata belokrajske železnice. Pokojni je bil star 55 let. Bolehal je že dalje časa vsled prehlajenja.

Štajerske novice.

š **Slovenski shod pred vrati Maribora.** V nedeljo, dne 24. marca je sklicala Slovenska Kmečka Zveza shod v gostilni g. Heuja v Karčevini pri Mariboru, t. j. v občini, kjer so pred kratkim se Slovenci prvikrat udeležili občinskih volitev. Shod je bil nepričakovano dobro obiskan. Shod je otvoril poslanec in predsednik K. Z. Roškar. Za predsednika je bil izvoljen gosp. Ignacij Gomzi, za podpredsednika Jos. Kolerič. Govoru poslanca Roškarja so sledili zborovalci z navdušenim pritrjevanjem, posebno pa so odobravali obstrukcijo v deželnem zboru. To je tembolj pomembno, ker so v kraju, kjer se je vršil shod, dozdaj neomejeno gospodovali mariborski purgarji in nemškutarji Wastianovci. Slišali so se odločni klici iz moških grl: »Obstruirajte naprej! Živio slovenski poslanci! Pfuj Wastian!« Za Roškarjem je govoril poslanec dr. Verstovšek, ki je posebno ožigosal delovanje mariborskih nemškutarskih valpetov, ki hočejo biti po vseh občinah mariborske okolice neomejeni gospodarji. Navduševal je zborovalce-okoličane k zavednosti in skupnemu nastopu. Nato je posestnik Žnuderl predlagal in utemeljil resolucijo, s katero se izreka slovenskim poslancem popolno zaupanje in odobrava obstrukcija v dež. zboru, se obsoja škandalozno postopanje nemškonacionalne večine, posebno nestrpneža Wastiana, se zahteva, da izdela deželni odbor ključ vseh predpisanih davkov, po katerem bi se isti pravično razdelili na Srednje, Zgornje in Spodnje Štajersko. Nato je govoril Fr. Žebot o potrebi izobraževalnega in organizatoričnega dela v mariborski okolici. Ko se je predsednik Gomzi še vsem zahvalil, posebno poslancema, se je lepi shod zaključil.

š **Prijateljem »Slovenca« na Štajerskem.** Prvo četrtletje se bliža koncu in treba bo nekaterim zopet obnoviti naročnino. Vsi poznate važnost in veliki pomen našega edinega katoliškega dnevnika, ki je vsestransko dobro informiran in največji slovenski dnevni list. Vsi na delo za širjenje našega časopisja. Vsak dozdajni naročnik »Slovenca« naj bi pridobil še vsaj enega plačujočega naročnika. Vsi na delo! Naročniki naj se obrnejo naravnost na »Slovenčevo« upravništvo v Ljubljani.

š **Igro »Mati svetega veselja«** priredijo šolske sestre v Narodnem domu v Celju na cvetno nedeljo popoldne.

š **Splošno slovensko obrtno društvo v Celju** je sklenilo na svojem občnem zboru sklicati na binkoštni ponedeljek, dne 27. maja v Celje velik shod slovenskih obrtnikov iz Sp. Štajerske. Za dnevni red so določeni naslednji referati: 1. Organizacija obrtnikov. 2. Škodljivci obrti. 3. Posredovanje vajencev in pomočnikov. 4. Ustanovitev mojstrske bolniške blagajne. 5. Obrtni shod v Celovcu leta 1911. 6. Obrtništvo in karteli. 7. Trgovsko-obrtna zbornica za Sp. Štajersko.

š **Slovenska požarna bramba** v celjski okolici se je ustanovila v nedeljo 24. t. m. ob obilni udeležbi v Gaberju pri Celju. Pristopilo je že krog 50 članov.

š **Iz deželno - stavbene službe.** Deželni glavar je pridelil inženirja Rudolfa Enzi v Mariboru k stavbenemu oddelku okrajnega glavarstva v Celju.

š **Nečloveški stariši.** Slovenjegraškim orožnikom je nekdo javil, da ravnata zakonska Aleksander in Marija Viher nečloveško s svojo 16letno hčerjo. Orožniki so stvar zasledovali in res našli dekle v hlevu na nekih deskah, suho do kosti, vso onesnaženo in polno uši ter tako oslabelo, da se ni mogla več dvigniti. Nečloveške starše so orožniki naznanili sodišču.

š **Smrtna kosa.** Umrl je v Mariboru bivši akordant južne železnice Jakob Sedloček, star 53 let. — Pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah pa je umrl vpokojeni davkar Stühler.

š **Konkurz** je dovolilo mariborsko okrožno sodišče nad premoženjem umrlega hotelirja Janeza Sauerja. Mož se je, kakor smo opročali, pred nekaterimi tedni zastrupil, ne da bi se takrat zvedelo za pravi vzrok tega čina.

š **Očeta davil.** Iz Konjic se nam piše: Med posestnikom Mihaelom Muc in njegovim sinom Francetom je prišlo te dni do nekega prepira. Sin je zgrabil očeta za vrat in ga tako dolgo davil, da se je oče zgrudil. Nato ga je še obdelaval z nogami in pestmi tako dolgo, da so prišli sosedje in rešili očeta iz rok surovega sina. Suroveža so naznanili orožništvu.

š **Goljufiv pisar.** Iz Maribora nam poročajo: Po našem mestu se klati neki Franc Koren, ki pri različnih strankah pobira denar za koleke, rekoč, da jim bo naredil prošnje za domovinsko pravico na mestni magistrat. Na ta način ni ogoljufal stranke samo za denar, ampak jih je spravil tudi ob dokumente. Goljufa zasledujejo.

š **Najden mrlič.** V gozdu v Pobrežah pri Mariboru so našli nekega obešenca. Spravili so ga v mrtvašnico v Pobrežah. Identiteto obešenca še niso mogli dognati.

š **Škrlatica in ošpice** se širijo v ljutomerski župniji. Na stari cesti je šola zaradi škrlatice zaprta. Tudi na Franc-Jožefovi šoli v Ljutomeru se bo najbrž šola zaprla zaradi razširjajočih se ošpic.

š **Uboj ali nesreča?** Iz Trbovelj nam pišejo: Pred par dnevi je prišel v Trbovlje neki monter, da bi na kolodvoru montiral vodovod za železniške stroje. Nastanil se je na Kranjskem preko Save v gostilni g. Grebenca. Zvečer je bil v družbi še prav vesel, ponoči pa so ga našli mrtvega zunaj hiše. Ne ve se, ali je nesrečnež padel in se pri tem ubil, ali če se je morda zgodil kak zločin. Nadaljno bo preiskava dognala. Prenesli so ga ponoči v trboveljsko mrtvašnico.

š **Požar.** Iz Kozjega nam poročajo: V Hrušovju je te dni pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Vodušeka z vsem spravljenim živežem. Vodušek ima 2000 K škode, zavarovan pa je samo za 600 K. Požar je povzročil fant, ki je prenočeval na podu in je po neprevidnosti z vžigalico zanetil ogenj.

š **Napad.** V sredo je bil na Glavnem trgu v Ljutomeru na grd način napaden slovenski odvetnik gosp. dr. Grossmann od Mavrinovih sinov, znanih štajercijancev iz Žerovinc. Žalostno, da človek še podnevi ni varen pred napadi.

š **Tatvina hmelja.** Pred kratkim smo poročali, da je bila obitelj Fabjan v Petrovčah obdolžena tatvine hmelja pri posestniku Ježovniku vulgo Štantelj. Danes nam pa poročajo, da so obdolženci že davno doma in da je državno pravdništvo odstopilo od obtožbe, ker so popolnoma nedolžni na težki obdolžitvi.

š **Živ v studencu zasut.** V petek, dne 22. marca, krog 4. ure popoldne se je zasul novoizkopani studenec Mihaela Kobler v Pobrežju pri Mariboru. Na dnu studenca se je nahajal delavec Jakob Šerbela, doma od Št. Jakoba v Slovenskih goricah. Stene studenca so bile betonirane s tako slabim materijalom, da se je v sredini od močnega pritiska zemlje stena izbočila in velika plast zemlje se je vsipala na ubogega delavca. Zasulo ga ni popolnoma, ampak imel je toliko prostora, da se je stisnil v kot in je milo klical na pomoč. Delavca, ki sta Šerbeli pomagala, sta malo pred nesrečnim trenotkom odšla po južino. Klice nesrečneža je slišal blizu stanujoči vpokojeni nadsprevodnik L. Rakuša, ki je letel k studencu. Po lestvi je stopil v studenec in je hotel s slamo zadelati razpokline, iz katerih se je vsula zemlja v globočino. A bilo je prepozno, betonirane stene so zijale vedno huje, v lastni nevarnosti za življenje je moral bežati po lestvi zopet nazaj. Kaj storiti? Iz globočine se je slišalo milo klicanje na pomoč, a zunaj stoječi niso mogli pomagati. Telefoniralo se je po stavbenega strokovnjaka Kiffmana na sodnijo, po orožnike, prihitela je požarna bramba in kaznjenci. Začelo se je z rešilnimi deli. Kopalo se je od dveh strani poševno. Do pol 12. ure ponoči se je še slišalo zamolklo klicanje na pomoč iz globočine. Celo noč, kljub hudemu dežju so vztrajali. Prenehali so šele v soboto zjutraj. Ob 8. uri so delo zopet nadaljevali. Cel dan so se trudili reševalci. Šele po deseti uri ponoči v soboto so prišli do nesrečneža. Šerbela je bil mrtev, sedeč v kotu na dnu studenca. Bil je zadušen. Tramovje mu je napravilo še vsaj toliko prostora, da ga padajoča zemlja in kamenje ni zmečkalo. Truplo so prepeljali v mrtvašnico. — Nesreče je kriv preddelavec, ki je prevzel za nizko ceno 500 K delo studenca. Vzel je, da bi imel še večji dobiček, slab cement in še istega rabil le malo. Zatorej se betonske plasti niso strdile in niso mogle vzdržati pritiska zemlje. Lesene podpore se je prerano odstranilo in radi tega se je zasulo. Preddelavec Anton Teršovec, polbrat ponesrečenega Šerbele, je po nesreči takoj ubežal in ga še do danes dne 25. t. m. niso dobili; ker je ta glavni krivec nesreče, ga sodnija zasleduje. Stavbeni prostor in njive v bližini kraja nesreče so podobne danes blatnemu jezeru, ker je velika množica ljudstva gazila v najhujšem dežju in blatu krog nesrečnega prostora. Prostor, kjer se je dogodila nesreča, se nahaja v takozvani »Grenzgasse« v Pobrežju, dve minuti hoda od železniškega mostu, torej tik pri Mariboru. Včeraj in danes hodijo cele trume kraj nesreče ogledovat.

š **Na smrtni postelji sub auspiciis imperatoris promoviran in poročen.** V Gradcu je v tragičnih razmerah umrl včeraj dne 25. t. m. kliničnl asistent dr. med. Maks Huber. Dr. Huber je absolviral vse izpite z odliko in bi moral biti promoviran v bližnjem času sub auspiciis imperatoris. Huber pa je težko obolel in ker ni bilo nobenega upanja več, da ga ohranijo pri življenju, so promocijo pospešili in Huber je bil na smrtni postelji promoviran sub auspiciis imperatoris. Huber je bil zaročen s hčerko neke ugledne rodbine ter je izrazil željo, da bi bil poročen na smrtni postelji. Izpolnila se mu je tudi ta želja, včeraj pa je umrl.

š **Gibanje med trboveljskimi premogarji.** Iz Trbovelj poročajo: Organizacija rudarjev v trboveljskem premogovniku zahteva od premogokopne družbe 20 odstotkov zvišanje plače ter minimalno mezdo 4 K 20 vin. za sekače. V nedeljo je na shodu Jugoslovanske strokovne zveze govoril poslanec dr. Benkovič, vršilo pa se je tudi več socialno demokraških shodov. Upravni svet trboveljske premogokopne družbe se bo jutri v sredo posvetoval o zahtevah delavcev. Za slučaj, da bodo delavske zahteve odklonjene, je pričakovati stavke. Gibanje med trboveljskimi in hrastniškimi rudarji je zelo živahno.

Primorske vesti.

p **Dunajski nadškof, em. kardinal dr. Nagl** je bil skozi štiri dni gost tržaškega škofa dr. Karlina. Udeleževala sta se oba cerkvena dostojanstvenika vseh slavnosti o priliki spuščenja bojne ladje »Tegetthoff« v morje. V soboto ob 5. uri popoldne sta se odpeljala v Gorico k knezonadškofu dr. Sedeju. V nedeljo 24. t. m. pa so šli vsi trije cerkveni vladike na Sv. Goro obiskat grof kardinala Missije. Em. kardinal Nagl je ostal skozi dva dni gost goriškega metropolita. Kardinal je bral v Trstu z zanimanjem »Slovenca«; pa tudi »Novi Čas«, na katerega je naročen, ker prinaša novice iz škofije, kateri je pastiroval skoraj osem let.

p **Ljudski oder v Gorici.** V Gorici ustanavljajo »Ljudski oder« po vzorcu našega ljubljanskega »Ljudskega odra«. Prostor za goriški »Ljudski oder« bo v dvorani »Central«.

p **Smrt čudaka.** V Gorici je umrl avditor v p., bivši notar v Ajdovščini, Italijan, g. Koller, zapustivši prav lepo imetje. V oporoki si je prepovedal vojaški, oziroma civilni sprevod in vsako obvestilo ob njegovi smrti, ter je odredil, naj ga prepeljejo rano zjutraj v beli krsti iz vojaške bolnišnice na pokopališče brez vsakega spremstva tudi od strani sorodnikov in prijateljev. Udovi je prepovedal žalovati po njem ter je določil, da mora udova (iz znane ultra-italijanske družine Favetti), plačati svoto 4000 kron za slovenske šole v Gorici, ako bi, kakor je običajno, žalovala po njem v črni obleki.

p **Tržaški Lahi so razburjeni,** ker je beneški odbor za proslavo dovršitve stolpa sv. Marka poslal v Trst vabila k slavnosti izključno v nemškem jeziku in ker Benečani poznajo samo »Triest«, ne pa »Trieste«. Razburjen je pravzaprav le »Piccolo«. Že večkrat se je zgodilo, da Lahi iz kraljestva svojim bratom v Trstu pošiljajo nemške tiskovine in pišejo nemški krajevni naslov na svoja pisma.

p **Po enajstih dneh so našli** v kopališču »Excelsior« v Barkovljah pri Trstu obešenega zidarja Bartolomeja Kociančiča iz Barkovelj. Vzrok samoumora je v prvi instanci izgubljena pravda radi neke poti. Mož zapušča ženo in tri hčerke.

p **Zaprli** so na Reki prodajalca preprog Astoje Svetozarja iz Travnika v Bosni, ker je v družbi z nekim drugim nedavno napadel barona Veitha na Malem Lošinju v njegovem stanovanju in ga z revolverjem prisilil, da mu je izročil 500 K.

p **Napad.** Na cesti iz Kolonje proti Opčinam sta dva neznanca napadla delavca Antona Pregla in mu ukradla denarnico, v kateri je bilo 10 kron. Policija je enega napadalca, nekega Antona Merteka iz Sv. Križa, že prijela.

p **Otrok povožen in ubit.** 24. t. m. je blizu pokopališča v Trstu 9letni Viktor Antonini padel z nekega voza, ki so ga konji v diru vlekli, in prišel pod zadnje kolo, ki mu je glavo popolnoma zmečkalo, možgane je daleč stran vrglo. Voznika so zaprli.

p **Zadušil se je** neki Rudolf Turšič, kancelist pri advokatu Cukcu v Lovrani, in sicer namenoma. Vzrok samoumora še ni znan.

Ljubljanske novice.

lj **Občni zbor S. K. S. Z.** se vrši dne 11. aprila ob 8. uri zvečer v veliki dvorani »Ljudskega doma« z običajnim dnevnim redom. Vabimo člane in članice k obilni udeležbi. Odbor.

lj **Socialni kurz S. K. S. Z.** Opozarjamo na socialni kurz S. K. S. Z., ki se vrši od 9. do 13. aprila v Ljubljani. Bogati dnevni red objavimo v prihodnji številki. Prijave do 4. aprila na tajništvo S. K. S. Z. v Ljubljani.

lj **Javno predavanje.** Danes ob 8. uri zvečer predava v mali dvorani »Ljudskega Doma« gospa Ivanka Klemenčič. Vabimo k predavanju posebno naše ženstvo.

lj **Krščanska ženska zveza** ima v četrtek, 28. marca, ob 4. popoldne predavanje v »Ljudskem domu«. Predavatelj č. gosp. Jerše.

lj **Slavnost v Rokodelskem domu** povodom izročitve diplom trem novim častnim članom je včeraj v vsakem oziru prav lepo vspela. Udeležba je bila jako povoljna. Navzoči so bili: Deželna odbornika gg. dr. Evg. Lampe in dr. Ivan Zajec, primarij dr. V. Gregorič, zastopniki naših organizacij v Ljubljani in veliko odličnega občinstva. Slavnost je otvoril društveni pevski zbor pod vodstvom g. P. Gorjupa. Kako izborno je rešil svojo nalogo, je pričala pohvala občinstva, ki je živahno zahtevalo še novih točk, čemur je zbor tudi ugodil. — Društveni predsednik, g. Alojzij Stroj, je nato v izbranih besedah razložil pomen slavnosti in povdarjal zasluge slavljencev, gg. Jerneja Ložarja, Ivana Dežmana in Ivana Pobeška, kot voditeljev strokovnih tečajev v Katol. društvu rokodelskih pomočnikov, katerim so se izročile diplome med živahnim priznanjem navzočega občinstva. V imenu slavljencev se je g. svetnik trg. in obrtne zbornice in občinski svetnik Jernej Ložar zahvalil in povdarjal, da jih bo diploma vzpodbujala k zvestobi, katero so obljubili društvu in s katero hočejo delovati za njegov razvoj in napredek. — Posebne vrste slavnostni dan pa je bil včeraj še za drugega društvenika, g. Ludovika Bajdeta. Proizvajal je na svojem izpopolnjenem izumu, klaviolini, nove glasbene točke. Odobravanje ni hotelo prenehati in je rastlo tem bolj, čim več točk je dodal. To navdušenje občinstva ima zlasti dva vzroka. Prvič je g. izumitelj že kot pevec povsod priljubljen in vsakdo se veseli, da se mu je posrečil tako pomenljiv izum; drugič pa nudi klaviolina v resnici pravi glasbeni užitek. Nedvomno si bodo voditelji naših društev o prvi priliki ogledali L. Bajdetovo tvornico na Dunajski cesti, št. 73, in si bodo, če le mogoče, oskrbeli za svoja društva ceneno in vendar tako dovršeno godbo. — Sklepna točka je bila vprizoritev drame »Pod varstvom Matere božje«. Pred čudodelno podobo Marijino je izročila mati svojega sina nebeški Kraljici, preden je šel v tujino. Bivanje med svetom je bilo zanj pogubno; zapravil je najdražjo svetinjo, sveto vero. Propadel je bolj in bolj. Njegovo življenje je bilo bridek meč za materino srce; dobra žena tega ni mogla preživeti, a njena smrt je bila — rešitev za nesrečnega sina, ki se izpreobrne pred čudodelno podobo Matere božje. Igralci s storili v polni meri svojo dolžnost. Priletni kmečki mož, oče nesrečnega sina, je našel v g. Vrečarju v vsakem oziru izbornega predstavljavca, istotako izgubljeni sin v g. Peterlinu, ki je res dobro predočil vse notranje boje, ki mu jih je prisodila vloga. Vrlo nam je ugajal g. Vrančič, ki je s posebno vnemo in ljubeznijo do svoje vloge igral puščavnika, kakor tudi g. Tomažič, ki nam je dobro predočil čevljarskega mojstra Svetca. Živahna in prikupna sta bila brata izgubljenega sina gg. Jeločnik in Slavič. Zadovoljili so nas pa tudi v polni meri gg. Novak in Beden kot čevljarska pomočnika, Kimovec kot gostilničar, Kolar kot popotni rokodelec itd. — Režija pod vodstvom g. R. Vrančiča je bila jako skrbna, scenerija, zlasti v četrtem dejanju, krasna. — Društvu, ki nam je priredilo o priliki odlikovanja treh njegovih požrtovalnih članov tako lepo prireditev, želimo vedno lepšega razvoja in napredka.

lj **»Poplačana Štefetova impertinenca.«** Adolf Ribnikar se silno jezi, da je dobil od deželne vlade v zadevi preganjanj zeljarice zasluženo uradno klofuto. Razume se, da to še ni celo plačilo za njegovo krivico. Že pri tej stvari je bil občinski svetnik Štefe gospodom na magistratu jako neprijeten, ker je odločno zastopal pravico. Kadar bo vsa stvar rešena, bo tudi napredna javnost gledala, kaj vse si Adolf Ribnikar dovoli. Pa tudi v drugih zadevah je Štefe storil svojo dolžnost. Opetovano se je pojavil na magistratu — celo v uradnih urah, ko nekaterih gospodov ni bilo v njihovih uradih — ter je želel pojasnil o doslej davkoplačevalcem precej prikritih stvareh. Smatral je, da je to ne samo pravica, ampak tudi dolžnost izvoljenega občinskega svetnika in da mu mora posebno kot članu magistratnega gremija biti omogočena kontrola in vsaka informacija v uradnih urah. Sedaj pa

je od župana »ferman«, da mora vsak občinski svetnik informacije iskati pri često odsotnem županu in da nima noben svetnik niti načelnik urada nobenemu občinskemu svetniku kot takemu brez županovega izrecnega dovoljenja nič pojasnjevati. Tak gorostasen »cirkular«, ki sam na sebi grozovito blamira dobro vest vzornega liberalnega gospodarstva, je župan poslal magistratnim uradnikom in znana »brihtna buča« z magistrata je ta uradni dopis izdala v — »Danu«, kjer pristavi, da je s tem »poplačana Štefetova impertinenca« (!!) Mi pa še to vemo, da je cel magistrat od najvišjega do najnižjega uslužbenca moral lastnoročno podpisovati, da Štefetu ne bo nič povedal. Pa take stvari niso pomagale Hribarju in tudi Tavčarju ne bodo. Razume se, da se bodo za tako kontrolo in informacijo lepo zahvalili naši davkoplačevalci, kakor tudi naši občinski svetniki. Kar so na magistratu vsejali, to bodo želi! Gospoda na magistratu po vsej sili vsak dan sili v nove blamaže.

lj **Velika glava** je ljubljanski župan. »Dan« to veličino tako-le opisuje: Šef magistratnih uradnikov je župan, kakor je šef deželnovladnih uradov deželni predsednik in šef deželnih uradov deželni glavar. — »Dan« je pozabil omeniti, da ima ljubljanski župan n a d s e b o j deželni odbor, oziroma deželnega glavarja in deželno vlado, oziroma deželnega predsednika kot nadzorovalni oblasti, ki morata paziti, da se nikomur krivica ne godi. To menda gotovim ljudem na magistratu ne gre v glavo, pa jim bo že šlo. Z Ribnikarjevo pametjo se na magistratu ne bo smelo misliti.

lj **Nov pisarniški ravnatelj Mestne hranilnice ljubljanske.** V zadnji seji upravnega sveta je bil imenovan za pisarniškega ravnatelja g. Iv. Milohnoja, finančni komisar in občinski svetovalec. Kako se bo to strinjalo z njegovo službo pri financi, je seve drugo vprašanje.

lj **Pokopali** so včeraj g. Viljema Strehla, ki je bil od leta 1853. v službi pri tvrdki Samassa.

lj **Ustrelil ga je s samokresom v glavo.** Dne 24. marca zvečer je posestnikovega sina Antona Šeška iz Sp. Pirnič št. 2 ustrelil s samokresom v glavo sosedov sin Fr. Ivanc vsled maščevalnosti, ker sta se nekoč sprla. Šešek je težko ranjen in so ga prepeljali v deželno bolnico.

Razne stvari.

Velika nesreča na Snežniku. Z Dunaja poročajo: V raškem gorovju na Hochschneebergu je včeraj opoldne plaz zasul družbo smukačev, obstoječo iz 11 oseb. Eno osebo so doslej rešili, enega mrliča izkopali izpod snega. Bojé se, da so vsi ostali mrtvi. — Danes popoldne smo prejeli brzojavko: Rešilna ekspedicija, obstoječa iz 25 vojakov, je na smučeh šla na pomoč, pa je našla sedem mrličev, med njimi mrtvega okrajnega sodnika H a c k e r j a.

Milijonska zapuščina za češke narodne namene. V Nizzi je umrl zasebnik Peter Houška. Zapustil je svoje premoženje več milijonov češkim narodnim in dobrodelnim namenom.

Iz črnogorske ječe v Podgorici je pobegnilo deset radi veleizdaje zaprtih oseb. Bile so zaprte v pritličju kaznilnice ter so si izgreble podzemski hodnik, po katerem so pobegnile in ponoči prišle preko črnogorsko-turške meje.

Glasba.

lj **Pevski pedagog g. J. Bervar** je priredil včeraj popoldne v dvorani »Uniona« produkcijo svojih gojencev, h kateri je prišlo spričo tako vabljivega pomladanskega popoldneva še dosti občinstva, ki je sprejelo g. Bervarja, dasi neznanca, prav simpatično. Seveda ni imel včeraj še veliko več pokazati kot dobro voljo za dobro stvar, katero je na vabilih izkušal pojasniti. S kulturnega stališča je delo g. Bervarja gotovo simpatično, če se bo pa njegova metoda obnesla, to nam pokažejo prihodnje produkcije. Od gojencev je omeniti gg. Rumpla in Jovana, katera imata že nekoliko šolan glas čednega materijala, kateri pri prvem v višini potrebuje še prav izdatne pile, pri drugem pa trpi vsled prav občutnega nosljanja in neustaljenega glasu, kar povzroča distonacijo. Vsi drugi so začetniki, ki bodo dali dosti trdega dela, morda tudi uspeha, ki ga želimo njim in učitelju.

Telefonska in brzojavna poročila.

RUSINI OBSTRUIRAJO.

Dunaj, 26. marca. V današnji seji poslanske zbornice so začeli Rusini obstruirati proti prvemu branju predloge o kanalih za severne dežele. Poslanec S t a r u h je govoril dve uri. Ob pol 2. uri se mu je dovolil 20minutni odmor. Medtem so se vršila pogajanja z Rusini, da bi opustili obstrukcijo, a se ni dosegel noben rezultat. Okoli dveh se je seja zopet otvorila. Staruh nadaljuje svoj obstrukcijski govor.

TRBOVELJSKA DRUŽBA DOVOLI ZVIŠANJE PLAČ.

Dunaj, 26. marca. Kakor se javlja poslancu dr. Benkoviču, je trboveljska družba dovolila rudarjem 5-odstotno zvišanje plač.

KRVAVE DEMONSTRACIJE ZA SPLOŠNO IN ENAKO VOLIVNO PRAVICO V BUDIMPEŠTI.

Budimpešta, 26. marca. Po shodu za splošno in enako volivno pravico, na katerem so govorili Justh, Hollo, Gieswein, Barabas, se je včeraj 10.000 oseb podalo proti parlamentu. Policija je hotela, naj se množica razide, a množica je vdrla na trg pred parlamentom. Policija na konjih je hotela navaliti na množico. Poslanec Justh je protestiral. Občinstvo je nato preteplo policijskega komisarja Aurela Resznyja, ki je hotel nekemu mladeniču iztrgati rdečo zastavico. Nato so se redarji na konjih navalili na množico. Čevljarskemu vajencu Garday je neki policist s sabljo preklal glavo. Gardaya so odpeljali v bolnico. Pred vozom poslanca Hollo so demonstrantje izpregli konje in poslanca peljali med ovacijami domov. V ulici Andrassy so demonstrantje pobili okna poslancu Vaszonyju. Redarji so oddali 18 slepih strelov iz revolverjev. Tudi drugod je bilo več oken pobitih. Na raznih krajih je policija streljala. Ranjenih je lahko 21 oseb, 27 oseb je aretiranih.

SESTANEK MED CESARJEM VILJEMOM IN KRALJEM VIKTORJEM EMANUELOM.

Benetke, 26. marca. Sestanek med cesarjem Viljemom in kraljem Emanuelom je bil jako prisrčen. Množica je obema vladarjema prirejala navdušene manifestacije. Oba vladarja sta se morala ljudstvu na balkonu kraljevske palače pokazati. Množica je pela takozvano Mamelijevo himno. Zvečer dne 25. t. m. se je vršil dine na krovu »Hohenzollerna«. Udeležili so se ga: cesar, kralj princesa Avgusta Vilhelmina, general Brusati, prefekt Cataldi, grofica in grof Brandolin, general Plessen, veliki maršal Eulenburg, admiral Cagni, princ Avgust Viljem, princesa Viktorija Lujiza, minister kraljevske hiše Mattioli, princ Fürstenberg, župan grof Grimani, poslanik von Jagov, admiral Garelli, general Piacentini, tajni svetnik Valentini in drugi. Benetke so bile bajno razsvetljene. Kralj Emanuel se je ob 11. uri ponoči odpeljal nazaj v Rim.

ITALIJANSKE OPERACIJE V DARDANELAH.

Atene, 26. marca. Tu se zatrjuje, da bo italijanska mornarica še v teku tega tedna zasedla turške otoke nasproti Dardanelam, da ji bodo služili kot podlaga nadaljnim operacijam. Italijansko mornarico bodo spremljale številne transportne ladje z vojaštvom, namenjenim za izkrcanje. Številni italijanski vojni poročevalci so dospeli v Atene, kjer pričakujejo uspehov italijanske pomorske akcije proti Dardanelam.

sTEVILNE NESREČE V GORAH.

Dunaj, 26. marca. O veliki nesreči na Velikem Snežniku (Hochschneeberg) pri Dunaju se poroča: V nedeljo se je nahajalo na tej gori okoli 100 izletnikov na skijih. Partija, ki je ponesrečila, je obstajala iz 11 oseb, med njimi ena gospodična. Odtrgala se je lavina in družbo zasula. Rešila se je edino gdč. Blanka Tagleicht. Drugi so se vsi zadušili. Potem je snežilo in se je vzdignil velik vihar. Na rešilno delo so se podali civilisti in vojaki domobranskega polka št. 1, ki je odposlal patruljo na skijih. Našli so deset mrtvih trupel in sicer trgovskega sotrudnika pri Gernogroßu, Neunerja, sodnika dr. Hackerja, sina dunajskega advokata, Frica Weiperta, Franca Frei, Friderika Zach, Leopolda Blaschka, Karla Werl, Franca Boor in Otona Pollaka in še nekoga. Ker je to ena največjih nesreč v gorah v zadnjem času, se o njej po Dunaju seveda veliko govori.

Solnograd, 26. marca. Na takozvanem »Stinernes Meer« je lavina zasula iz 6 mož sestoječo družbo turistov na skijih. Rešil se je hranilnični uradnik Nussbaumer, hranilnični uradnik Matija Moldan in trgovski sotrudnik Knöbl sta mrtva, o drugih še ni vesti.

Inomost, 26. marca. Lavina je zasula več turistov na Schwanu. Rešilna ekspedicija jih je našla sicer brez zavesti, a vendar še žive. — Pri koči »Adolf Pichler« je lavina iznenadila dva turista, ki sta se pa rešila.

VELIKA PREDRZNOST APAŠEV.

Pariz, 26. marca. V Montgeronu pri Corbeilu je šest apašev ustavilo nek avtomobil, ubilo šoferja, ranilo enega pasažerja in se potem z avtomobilom odpeljalo.

Pariz, 16. marca. V Chantilly je 25. t. m. ob pol 11. uri dopoldne došel avtomobil, iz katerega je izstopilo 6 apašev iz Montgerona. Štiri od njih so, oboroženi z revolverji, napadli uradne prostore družbe »Generale«, ustrelili dva uradnika, enega ranili in oropali nato 40.000 frankov. Med tem je prihitelo ljudstvo, ki je planila na avtomobil, apaši pa so se spustili z avtomobilom v dir in več kot 200krat ustrelili iz njega na ljudi, da so se jih ubranili. Ranjen ni bil nihče. Apaši so se odpeljali proti Parizu, avtomobil so pustili v Asniéresu. — Minister Poincarè je predložil ministrskemu svetu poostrene naredbe glede javne varnosti.

VLOM V ZASTAVLJALNICO.

Lvov, 26. marca. V zastavljalnico Pachota v Rzeszowu so v nedeljski noči vlomili tatovi in uropali 13.000 K denarja ter dragocenosti v vrednosti 100.000 kron. O vlomilcih ni sledu.

ZBIRKA ZA FRANCOSKO ZRAČNO BRODOVJE.

Pariz, 26. marca. Zbirka za francosko zračno floto je prekoračila že drugi milijon in znaša 2,021.000 frankov.

FIZIK PACINETTI UMRL.

Pisa, 26. marca. Znameniti fizik senator Pacinetti je umrl.

POVODNJI NA FRANCOSKEM.

Pariz, 26. marca. Vsled dolgotrajnega deževja so v mnogih francoskih pokrajinah, zlasti v srednji in južno zahodni Francoski, prestopile reke bregove. V Angonleme, Grenoble in drugih mestih so nižje ležeči mestni deli preplavljeni.

Pogum in moč življenja zahtevata zdravo telo in zdrave živce. Kdor hoče ohraniti svoje telo delozmožno in svoje

živce ojačiti

Pristna samo s to znamko — ribičem — kot garancijskim znakom Scott-ovega ravnanja.

ne bo našel boljšega sredstva kot priznano dolgo preizkušeno Scott-ovo emulzijo z apnenimi in natronhipofosfiti. Že 35 let se je izkazal svetovni sloves Scott-ove emulzije kot popolnoma izboren pri onemoglosti in oslabelosti in se vedno bolj utrdil, kar je poglavitno pripisovati dejstvu, da se vporabljajo pri napravljanju

Scottove emulzije

v vseh sestavinah le najboljše sirovine.

Pri nakupu naj se zahteva Scott-ovo emulzijo. Znamka „Scott", ki je že nad 35 let vpeljana, jamči za dobroto in učinek. — Cena izvirni steklenici K 2·50.

Dobi se v vseh lekarnah.

12 2693

Fr. P. Zajec, Ljubljana, Stari trg 9

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblastveno koncesionirani optik in strokovnjak svoj

optični zavod

kot ščipalnike, očala natančno po znanstvenih in zdravniških predpisih, toplomere, zrakomere, dalnoglede i. t. d. Vsa popravila izvršujem točno in solidno v svoji, po najnovejšem sistemu z električnim obratom urejeno delavnico.

Ceniki brezplačno. **Ceniki brezplačno.**

†

Klanjajoč se božji previdnosti sporoča podpisani prežalostnega srca v svojem imenu in v imenu svojega očeta dveh bratov in sestre vsem prijateljem in znancem, posebej še svojim duhovnim tovarišem o smrti svoje predobre matere in skrbne odgojiteljice oziroma soproge, gospe

Marije Lovšin

ki je umrla po hudem trpljenju na god Marijinega oznanenja v 59. letu svoje starosti.

Pogreb se vrši v sredo 27. marca iz Ribnice št. 61 na farno pokopališče v Hrovači.

Priporočam preblago mater v gorečo molitev!

Sv. maše se bodo darovale v več cerkvah.

Ribnica-Moravče, dne 25. marca 1912

Ivan Lovšin
kaplan v Moravčah

Ali imate že velikonočni razglednici „Slovenske Straže"?

?	T	?
T	U	P
?	P	?

Potrtim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo poklicati k Sebi našega ljubljenega očeta, starega očeta in strica, gospoda

Frana Pavšeka

zasebnika

včeraj, dne 25. marca 1912 ob 2. uri zjutraj, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče v 90. letu svoje starosti.

Pogreb dragega pokojnika se vrši v torek, dne 26. marca 1912 ob 5. uri popoldne iz hiše zalosti Dunajska cesta štev. 25 na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 26. marca 1912.

931 **Žalujoči ostali.**

†

Rodbina Pezdič, žalosti potrta, naznanja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno novico, da je iskreno ljubljeni, nepozabni soprog, oče in brat, gospod

Ivan Pezdič,

šolski ravnatelj, vodja kranjske deške in obrtne nadaljevalne šole, podpredsednik krajnega šolskega sveta v Kranju, bivši mnogoletni član šolskega sveta za deželo kranjsko, imetnik srebrnega zaslužnega križca s krono itd.

danes ob 2. uri popoldne po kratki, mukotrpni bolezni, previden s tolažili sv. vere, mirno izdihnil svojo preblago dušo.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v tukajšnji farni cerkvi in po drugih cerkvah.

V Kranju, dne 23. marca 1912.

Zahvala.

Za neštete dokaze sočutja ob nenadomestni izgubi iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, očeta in brata, gospoda

Ivana Pezdiča

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem svojo najiskrenejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo gospodoma dr. Šavniku in dr. Pernetu za izredno, požrtvovalno ljubeznivost, s katero sta lajšala preblagemu rajniku muke poslednjih dni, nudeč mu vso uteho zdravniške vede, oziroma sv. vere. Zahvaljujemo se nadalje darovalcem krasnih vencev, vsem onim, ki so nam kakorkoli bili v teh težkih dneh v pomoč, in vsem množicam, ki so sledile preblagemu ranjkemu na njegovi poslednji poti. Imenoma se zahvaljujemo za časteče spremstvo preblagim gg. dež. šolskima nadzornikoma Hubadu in Levcu, okrajn. glavarju Schittniggu, gimn. ravnatelju Fajdigi okr. šol. nadzorniku Janežiču, ces. svetniku Šavniku, dežeIn. poslancu Pircu; dalje kranjski gimnaziji in ljudskim šolam v Kranju ter na Primskovem in njihovim učiteljskim zborom, kakor tudi kranjskemu obč. zastopu z županom na čelu za korporativno udeležbo; nadalje pevskemu zboru kranjske čitalnice pod vodstvom g. Rusa za v srce sezajoče žalostinke; potem predsedništvu zveze jugoslov. učiteljskih društev in vsemu mnogobrojnemu učiteljstvu, uradništvu in meščanstvu itd.

V Kranju, dne 26. marca 1912.

Žalujoči ostali.

Zavžijte, ako ste nahodni, hripavi, zaslizeni in če težko dihate, Fellerjev fluid z znamko „Elsafluid". Mi smo se sami prepričali pri pranih, vratnih boleznih itd., o njegovem zdravilnem, kašelj lajšajočem učinku. Dvanajstorica za poskušnjo K 5·—, 2 tucata K 8·60 franko. Izdeluje le lekarnar E. V. Feller v Stubici štev. 285 (Hrvatsko). 392b

KNJIGOTRŽTVO.

* **Z najboljšim uspehom** bodo cerkveni zbori proizvajali nove Gerbičeve Marijine pesmi »Slava nebeške kraljice«. Cena partituri 3 K, posameznim glasovom po 60 h.

* **P. Angelik Hribar: postni in velikonočni napevi** za mešani zbor so pravkar izšli v zalogi Katoliške Bukvarne v drugem natisu. Te pesmi našega priljubljenega skladatelja so bile že več let popolnoma razprodane. Na vsestranske želje jih je Katoliška Bukvarna zopet izdala, kar je gotovo ustreženo vsem našim cerkvenim zborom, ki bodo brezdvomno v obilem številu segli po njih, jih marljivo gojili in proizvajali v postnem in velikonočnem času. Partitura stane 2 K, glasovi so pa po 50 vin.

»Zaobljuba«, spisal Bečič-Medvešček, ta toli pogrešana in zaželjena povest je izšla ravnokar v drugem natisu. Povest nam slika življenje krepostnega hrvatskega junaka, ki se s svojo hrabrostjo, zvestobo in možatostjo povzpne med tujim narodom do najvišjih časti ter vrnivši se domu, ovenčan s slavo, osreči ves svoj domači kraj. Povest, ki je krasna že po svoji vsebini, je pisana z največjim domoljubnim navdušenjem in redko mikavnostjo, radi česar se je tudi tako priljubila, da je bila v prvem natisu v kratkem razprodana. Vsi značaji so risani krepko z določenimi potezami ter se morajo omiliti bravcu. Na vsestransko ljudsko željo je knjiga izšla v drugem natisu in stane broširana 1 K 80 v., v platno vezana 2 K 60 vin. — Dobi se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

Novi cestni zakon je izšel ravnokar v zalogi Katoliške Bukvarne v Ljubljani s slovensko-nemškim besedilom pod naslovom: »Zakon z dne 21. februarja 1912, veljaven za vojvodinjo Kranjsko glede gradnje in vzdrževanja javnih neerarskih cest in potov.« — Cena 1 K 20 vin., trdo vezano 1 K 50 vin.

»Bog med nami«. Premišljevanja in obiskovanja v presv. zakramentu pričujočega Boga. Ta naslov ima knjižica, ki je izšla pred kratkim v zalogi »Katoliške Bukvarne« in nudi prelepo tvarino za tiha premišljevanja pred najsvetejšim zakramentom. Cena z rdečo obrezo 1 K 80 vin., z zlato obrezo 2 K 50 v., po pošti 20 v. več. — »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani.

Dobro vpeljana 920

stavbinska obrt

se radi smrti imetnika z vsemi potrebščinami **ceno proda** pod ugodnimi pogoji. Vse podrobnosti se izvedo pri **Simona Treo dedičih, Ljubljana, Sv. Petra cesta 23/25.**

Za velikonočni čas se priporoča:

Vidi aquam

za mešani zbor zložil **Alojzij Mihelčič** op. 12. Dobi se izvod 70 vin. v Katoliški bukvarni in pri skladatelju v Metliki. 932

Zaradi prenovitve kavarne se prodasta poceni **dva zelo dobra**

biljarda.

Več se izve 858

v kavarni ‚Prešeren' v Ljubljani.

Pod zelo ugodnimi pogoji **se proda**

hiša

z dobro idočo **trgovino.** Kje pove uredništvo. 871

Lepe in dobre šunke

s kožo ali brez nje, cena K 2·10 za kilogram, se dobe pri **K. Štrukelj,** Novi Vodmat št. 14, P. Moste pri Ljubljani. 859

---

846 **Išče se** 6

strojnik

bolj prileten za električno centralo ob Savi. Več pove **Ignacij Česenj, Št. Vid nad Ljubljano.**

2961

Železnato Kina vino

lekarja Piccolija v Ljubljani, Dunajska cesta

c. in kr. dvornega založnika, papeževega dvornega založnika,

vsebuje potrebno množino železa, v nasprotju z drugimi železnatimi Kina vini, katera vsebujejo samo toliko železa kot navadna namizna vina in vsled tega nimajo nikake zdravilne vrednosti. To dokazuje več kemičnih analiz kakor tudi ona, ki se je izvršila na zahtevo c. kr. ministrstva za notranje zadeve v Gradcu leta 1910.

Železnato vino lekarja Piccolija ojači slabokrvne, nervozne, vsled bolezni oslabele osebe, blede, drobne in slabotne otroke.

1/2 literska steklenica K 2·—, 3 steklenice K 6·60, poštnina in poštni zavoj franko.

Gospodarska zveza v Ljubljani

ima v zalogi

belomesnati kranjski

semenski krompir

Sprejema tudi naročila za semensko **ajdo, oves, fižol, trave** in vse vrste **drugih semen.** 751

- Zaloga pristnih domačih vin.

Lepo posestvo z gostilno

25 minut od krasnega kopališča **Rogaške Slatine;** poletni gostje zelo radi tija zahajajo, ker je tam najlepši razgled naokoli. Primerno je za kakega vpokojenca. Cena je 14.000 K. Posojilničnega denarja lahko ostane 4000 K. Posestvo je vse okoli hiše.

Natančno se poizve pri gospodu

Franc Pirmanu,

910 **Topole**

p. Rogaška Slatina, Spodnje Štajersko.

Kupi se hiša

ki je pripravna za trgovino in obrt, ima kaj prostora okoli ter se nahaja v bližini železniške postaje. Ponudbe naj se pošljejo na upravo „Slovenca" pod št. **880.**

Kot konceptni uradnik ali solicitator **želi vstopiti** v odvetniško ali notarsko pisarno 34 let stari, v vseh spornih in izvenspornih, eksekucijskih, zemljeknjižnih zadevah in v sestavljanju vseh pogodb izvežban

uradnik

samostojno delavna moč z dolgoletno prakso. Sprejme tudi drugo mesto pri kakem zavodu ali trgovskem podjetju.

Ponudbe pod **»Uradnik št. 200«** na upravo tega lista. 905

Mehka drva za kurjavo

na kub. meter, radi pomanjkanja prostora po jako znižani ceni. Odjemalci velikih množin popust. **V. Scagnetti,** parna žaga, **Cesta na Rudolfovo železnico 16** (za drž. kolodvorom). 222

Proda se takoj

pritlična hiša z vrtom

v Ljubljani, Vrtna ulica štev. 19 (Krakovsko predmestje). Potrebni kapital 5000 kron. Drugo ostane z nizkimi obrestmi vknjiženo. Več se poizve ravnotam. 933

Dobro vino

je na prodaj v kmetskih kleteh; posreduje **Posojilnica v Kaštelu** pošta Buje v Istri. 690

Organist

se sprejme. Plača 700 K. Več pove **župni urad Bazovica pri Trstu.** 879

ZEMLJIŠČE

v obsegu 6000m² je po primerni ceni na prodaj. Zemljišče se nahaja ob križišču novozgrajenih okrajnih cest Stari trg—Rakek in Št. Peter—Stari trg, ter je primerno kot stavbišče, zlasti za obrtnike in trgovce. — — Pojasnila daje

Gospodarski odsek podobčine Gornje jezero, pošta Stari trg pri Ložu.

Načelnik: **Matija Škrbec.** 865

Ugodna prilika!

Proda se lepa, ob državni cesti ležeča

enonadstropna hiša

z malim **vrtom** ter **vodnjakom z dobro pitno vodo.**

Nahaja se v nji 7 sob, 2 kuhinji, klet ter shramba za jedila. Jako primerno za kakega obrtnika, kakor peka, kovača ali katerega drugega. Cena po dogovoru.

Več pove **Leopold Kotar, Planina pri Rakeku, Notranjsko.**

Dve stanovanji

eno obstoječe iz 2 sob, drugo iz 4 sob z vsemi pritiklinami, se oddasta takoj **na Dunajski cesti št. 29.** Pojasnila se dobe pri lastnici v pisarni v I. nadstr. 906 6

Trgovina

se proda v zelo prometnem kraju blizu Ljubljane radi družinskih razmer po zelo ugodnimi pogoji. Ponudbe je poslati do 1. aprila pod šifro **„sreča"** na upravništvo „Slovenca". 921

Konfekcijska trgovina A. Lukič

Ljubljana, Pred škofijo 19

priporoča svojo 901

velikansko zalogo spomladnih kostumov, plaščev in krila za dame in deklice v najnovejših barvah in kroju.

Velika zaloga modnih oblek in površnikov za gospode in dečke.

Cene priznano najnižje, postrežba strogo solidna.

1878 Naročajte novi jubilejni cenik s koledarjem **1912**

Edino zastopstvo za celo Kranjsko

„Puch"-koles

druge vrste kolo	K 90·—
finejše	„ 110·—
svetiljka	„ 5·—
prosti tek	„ 20·—

Vse kolesarske potrebščine po najnižjih cenah.

Nov cenik in lepi plakati gratis po pošti.

Najboljši

šivalni stroji

Pouk v vezenju

brezplačno.

Koristni lepi kroji za obleke pri naročilu šivalnega stroja gratis.

Cenik po pošti zastonj.

Največja in najbogatejša tovarniška zaloga

precizijskih ur zlatnine srebrnine briljantov.

Lastna tovarna ur v Švici.

Konkurenčne ure K 3·50, K 4·—, K 5·—.

Fr. Čuden, Ljubljana

urar, trgovec in posestnik; delničar družbe Union-Horlogère.

Kranjska deželna banka v Ljubljani

v deželnem dvorcu vhod v Gosposki ulici 2.

Obrestuje hranilne vloge po 4 1/4 % brez vsakega odbitka. Obresti se pripisujejo glavnici **poluletno.** Vloge v tekočem, giro-računu in na blagajniške liste po najugodnejših pogojih.

Daje komunalna posojila občinam, okrajnim in šolskim odborom ter zdravstvenim zastopom v **4 1/2 %** komunalnih zadolžnicah.

Hipotekarna posojila v zastavnih listih po **4 1/2 %**

Eskomptuje menice denarnih zavodov in daje **lombardna posojila.** Prodaja **lastne pupilarno-varne komunalne zadolžnice in zastavne liste.**

Banka je pupilarno varen zavod, ter jamči zanjo dežela Kranjska.

Uradne ure za stranke vsak delavnik od pol 9. ure dopoldne do 1. ure popoldne.

Izdaja konzorcij »Slovenca«. Tisk: »Katoliške Tiskarne«. Odgovorni urednik: **Miha Mošker.**